

Johann Olchowik

Vorbemerkung:

Der nachfolgende Beitrag wurde von mir auch in dem Gedenken an unser verstorbenes Ehrenmitglied Professor Dr. Nobert Urban verfaßt. Er wurde vor 100 Jahren am 22. April 1914 in Bielschowitz / Oberschlesien geboren. Sein Wirken und seine Verdienste um unsere Arbeitsgemeinschaft Deutsche Ostgebiete bleiben so auch weiterhin in Erinnerung.

Besonders bedanken möchte ich mich auch bei Herrn Dr. Franz A. Sich, welcher mir den Text aus dem Polnischen ins Deutsche übersetzt hat.

-----

125 Jahre Postamt in Bielschowitz 1888 - 2013

125 – lecie otwarcia Placówki Pocztovej Bielschowitz - Bielszowice 1888 - 2013

1. Teil

Etwa um das Jahr 1180 übernahm der Herzog von Ratibor Mieszko Schlenkerbein, die Herrschaft über die Kastellaneien Beuthen und Oświęcim, die bis zu dieser Zeit zu Kleinpolen gehörten. Zum Herzogtum Ratibor gehörten nicht nur die Feste Beuthen, Nicolai, Oświęcim, Pless und Siewierz, aber auch ein beträchtlicher Teil Ödland, das ihren grenznahen Charakter verlor.

Im Laufe der Jahrhunderte erloschen die schlesischen Geschlechter. Es kam vor, dass Herzogtümer oder auch deren Teile in die Hand von Personen gerieten, die nicht den herrschenden Dynastien angehörten. Diese Herrscher waren keine Herzöge. Man nannte sie „Herren“ oder auch „Freiherren“.

Die ersten Standesherrschaften entstanden Ende des XV. Jahrhunderts während der Herrschaft des ungarischen Königs und Titularkönig Böhmens, Matthias Corvinus, der einen Teil Schlesiens vereinnahmte. Im Laufe von Jahrzehnten wuchs die Zahl der Herren und teilte sich in Herrscher kleinerer Stände, die Standesherren und höher Stehenden, die Freiherren.

Freie Standesherrschaften unterlagen auf Grund von Sonderrechten nicht der allgemeinen Administration und Jurisdiktion, sondern direkt dem Kaiser.

Okolo 1180 roku książę raciborski Mieszko Laskonogi (zwany dawniej Płatonogim), przejął władzę nad wchodzącymi do tej pory w skład Małopolski kasztelaniami bytomską i oświęcimską. W skład Księstwa Raciborskiego weszły nie tylko grody takie jak Bytom (Beuthen), Mikołów (Nikolai), Oświęcim, Pszczyna (Pless) i Siewierz, ale też spory obszar pustek osadniczych, które straciły swój pograniczny charakter.

Z biegiem stuleci wygasły śląskie rody książęce. Zdarzało się wówczas, że księstwa lub ich części trafiły w ręce osób niepochodzących z dynastii panujących. Władcy ci nie byli książętami. Nazywano ich „panami” lub „wolnymi panami”.

Pierwsze państwa stanowe powstały pod koniec XV w., za rządów króla węgierskiego (i tytularnego króla Czech) Macieja Korwina, który zajął część Śląska. Z upływem dziesięcioleci powiększająca się grupa panów podzieliła się na dwie mniejsze: panów stanowych (władających niższymi państwami stanowymi) oraz wyżej stojących wolnych panów stanowych (do nich należały wolne państwa stanowe). Wolne państwa stanowe były.

Die Freien Standesherrn waren nur dem Herrscher oder dem Prager Appellationsgericht verantwortlich und saßen im schlesischen Parlament und der Schlesischen Kurie.

Der Kaiser herrschte über Schlesien als König von Böhmen, weil Schlesien schon seit dem XIII. Jahrhundert zu Böhmen gehörte. Seit 1526 waren die Habsburger Könige von Böhmen und Ungarn¹⁾.

Im Jahre 1623 übergab der verschuldete Kaiser Rudolf II das Herzogtum Beuthen als Lehen an Lazarus Henckel von Donnersmarck und 1629 wurde es Erbeigentum der Familie Donnersmarck. Im Jahre 1697 erhielt das Herzogtum Beuthen den Status einer freien Standesherrschaft, zu dem auch Bielschowitz gehörte.

Wann entstand Bielschowitz. Diese Frage wird man vermutlich nie beantworten können. Sicherlich war es vor 1436. Das erste Mal wurde Bielschowitz im Jahre 1436 erwähnt. Die erste Notiz befindet sich in den Gerichtsbüchern des Archivs des Bistums Krakau. Unter dem 6. September 1436 wird ein Nikolaus, Kleriker der Diözese Krakau und Sohn des Stanislaus aus Bielschowitz erwähnt. Quellen zur Geschichte von Bielschowitz und zur Genealogie der Besitzer, befinden sich im Manuskript des XVI. Jahrhunderts im sogenannten *Registrum St. Wenceslai* das sich in der Staatsbibliothek in Prag befindet. Dokumente, die das Herzogtum Oppeln und die Herrschaft Beuthen betreffen, befinden sich im *Kopialbuch* aus dem XIII. - XVI. Jahrhundert. Laut Dokument vom 30. April 1485, verkauften Frau Beate Podgol - Erbin von Ruda, ihr Sohn Jan aus Stein, ihre Tochter Barbara aus Langendorf und Barbaras Gemahl Matthias der Ältere aus Bielschowitz ihre Güter für 200 *Grzywna* an Jan aus Zerotin. Der oben genannte Matthias aus Bielschowitz, Barbaras Gemahl aus Miechowic ist ebenfalls in einem in Beuthen erstellten Dokument aus dem Jahre 1498 erwähnt. Herr Jan aus Bielschowitz wird auch im Dokument vom 16. September 1511 erwähnt²⁾.

Grzywna: Zur Herkunft des Wortes schreibt Aleksander Brückner in „Słownik etymologiczny języka polskiego“, Krakau, 1927, S. 163: Grzywna, primär als Dekoration der Mähne, des Halses = Halskette. Später auf Geldstrafe übertragen, sog. Münzgrzywna. 1 Grzywna = 1 halbes Pfund und 16 Lot. Eine slawische Grzywna betrug 48 Groschen 36 Schilling.

¹⁾ Historia Śląska, t. III (do 1918 r.), cz. 1, red. S. Michalkiewicz, Wrocław 1976.

²⁾ Horwat Jerzy: Obecne dzielnice Rudy Śląskiej w świetle urbarza bytomskiego z lat 1498 1532, in: Materiały do dziejów Rudy Śląskiej, Redakcja naukowa Piotr Greiner i Michał Lubina, Ruda Śląska, 2007 S: 7 - 12

...na podstawie specjalnych przywilejów wyłączone z ogólnej administracji i jurysdykcji, a ich właściciele podlegali bezpośrednio cesarzowi, z pominięciem książąt i starostów. Wolni panowie stanowi mieli swe sądowe forum tylko przed panującym lub przed praską izbą apelacyjną i zasiadali w sejmie śląskim w kurii książęcej

Cesarz władał Śląskiem jako król Czech, gdyż Śląsk należał do Czech już od XIII w. a od 1526 r. królami Czech byli Habsburgowie, którzy nosili również koronę cesarską i byli królami Węgier¹⁾.

W 1623 r. cesarz Rudolf II Habsburg oddał państwo bytomskie w zastaw za długi Łazarzowi Henckel von Donnersmarckowi, a w 1629 r. rodzina Henckel von Donnersmarck otrzymała je w dziedziczną własność. W 1697 r. bytomskie państwo stanowe uzyskało status wolnego państwa stanowego, do którego należały Bielszowice.

Kiedy dokładnie powstały Bielszowice? Na to pytanie chyba nigdy nie uda nam się odpowiedzieć. Na pewno stało się to przed 1436 r. Pierwsza wzmianka o Bielszowicach (Bielschowitz) pochodzi z 1436 r., znajduje się ona w księgach sądowych biskupstwa krakowskiego. Pod datą 6 września 1436 roku wzmiankowany jest Mikołaj, syn Stanisława z Bielszowic, kleryk diecezji krakowskiej. Źródła pozwalające naświetlić historię Bielszowic i lepiej poznać genealogię ich właścicieli znajdują się w Bibliotece Narodowej w Pradze, w rękopisie z XVI wieku – w tak zwanym *Registrum St. Wenceslai*, czyli kopiarzu dokumentów z XIII – XVI wieku, dotyczących księstwa opolskiego oraz ziemi bytomskiej. Zgodnie z dokumentem z 30 kwietnia 1485 roku Beata Podgolowa, dziedziczka Rudy, oraz jej syn Jan z Kamienia i córka Barbara z Wielowoi, jak też jej mąż Maciej Starszy z Bielszowic, sprzedali dobra za 200 grzywien Janowi z Żerotina. Wymieniony wyżej Maciej Bielszowski, mąż Barbary z Miechowic, jest poświadczony ponadto w innym dokumencie, wystawionym w Bytomiu 25 marca 1498 roku. Źródło to wymienia również Jana Bielszowskiego w dokumencie z 16 września 1511 roku²⁾.

¹⁾ Cytaty wg: Historia Śląska, t. III (do 1918 r.), cz. 1, red. S. Michalkiewicz, Wrocław 1976.

²⁾ Stanko, Przemysław; Materiały do dziejów Rudy Śląskiej do końca XVI wieku w archiwach polskich i czeskich, w: Materiały do dziejów Rudy Śląskiej, redakcja naukowa Piotr Greiner i Michał Lubina, Ruda Śląska 2007 s. 7 -12.

Ein weiteres Dokument zur Entstehung des Ortes Bielschowitz ist das Beuthener Urbar aus dem Jahre 1498. Eine Abschrift des Urbars, wahrscheinlich aus dem XVI. Jahrhundert, befindet sich im Archiv der Stadt Kattowitz. Es enthält Informationen über Einnahmen einzelner Dörfer der Beuthener Herrschaft und erwähnt namentlich Bauern aus Bielschowitz.

Im Jahre 1489 wohnten in Bielschowitz die Bauern Czech, Jakub, Szczastny, Mikolaj, Opala, Swecz, Jan, Lukass, Kuwik und Kiepek. Hinweise zur Entstehung von Bielschowitz befinden sich in weiteren Dokumenten.

Im Dokument vom 21. September 1556, erstellt durch den Bürgermeister und den Rat der Stadt Bielschowitz, befindet sich eine Aussage über einen Rechtsstreit um einen Wald. Im Verfahren stritten die Bewohner der Stadt Bielschowitz: Martin Kuoziel, Waclaw Kiepek, Jan Stzotka, Jan Wiesolek, Gregor Wiesolek, Witek Wiesolek und Matthias Nyklowicz gegen Jan und Stanilaus aus Bielschowitz, sowie einem sogenannten Szylhan aus Otmuth um einen Meiler - ein zum Verkohlen bestimmter Holzstoß - und um eine Mühle und einen Platz zur Ausbeutung von Eisenerzen. Wichtige Dokumente zur Geschichte der Stadt Ruda und des Teilortes Bielschowitz befinden sich im Archiv der Metropolitana Kurie in Krakau.

Wichtige Bedeutung für Bielschowitz hat das Visitationsbuch des Beuthener Dekanates aus dem Jahre 1598 (Sign. AVCap. 15: Acta visitationis exterioris decanatum Skalnensis Wolbramensis Lelouiensis Bytomiensis et Nisciniensis ad Archidiaconatum Cracoviensem pertinentes). Die erwähnte Visitation ist die Älteste, die nach dem Tridentinischen Konzil (1545-1563) durchgeführt wurde. Die Visitation im Dekanat Beuthen dauerte vom 19.-26. November 1589. Im Visitationsprotokoll wurde verzeichnet, dass Bielschowitz eine selbständige Pfarrei war und eine Schrotholzkirche hatte (der Visitor erwähnte nicht das Patrozinium der Kirche). Patrone der Kirche waren die adligen Familien der Gutsherren von Bielschowitz und Rajski³⁾.

---

³⁾ Horwat Jerzy: Obecne dzielnice Rudy Śląskiej w świetle urbarza bytomskiego z lat 1498 1532, in: Materiały do dziejów Rudy Śląskiej, Redakcja naukowa Piotr Greiner i Michał Lubina, Ruda Śląska, 2007 S: 7 – 13

Następnym dokumentem odnoszącym się do miejscowości Bielschowitz (Bielszowice) jest urbarz ziemi bytomskiej z 1498 roku. Ów urbarz, zachowany w odpisie, najpewniej z początku XVI wieku, znajduje się w Archiwum Państwowym w Katowicach. Zawiera informacje dotyczące dochodów z poszczególnych wsi ziemi bytomskiej wymienia imiennie chłopów zamieszkujących Bielszowice (Bielschowitz).

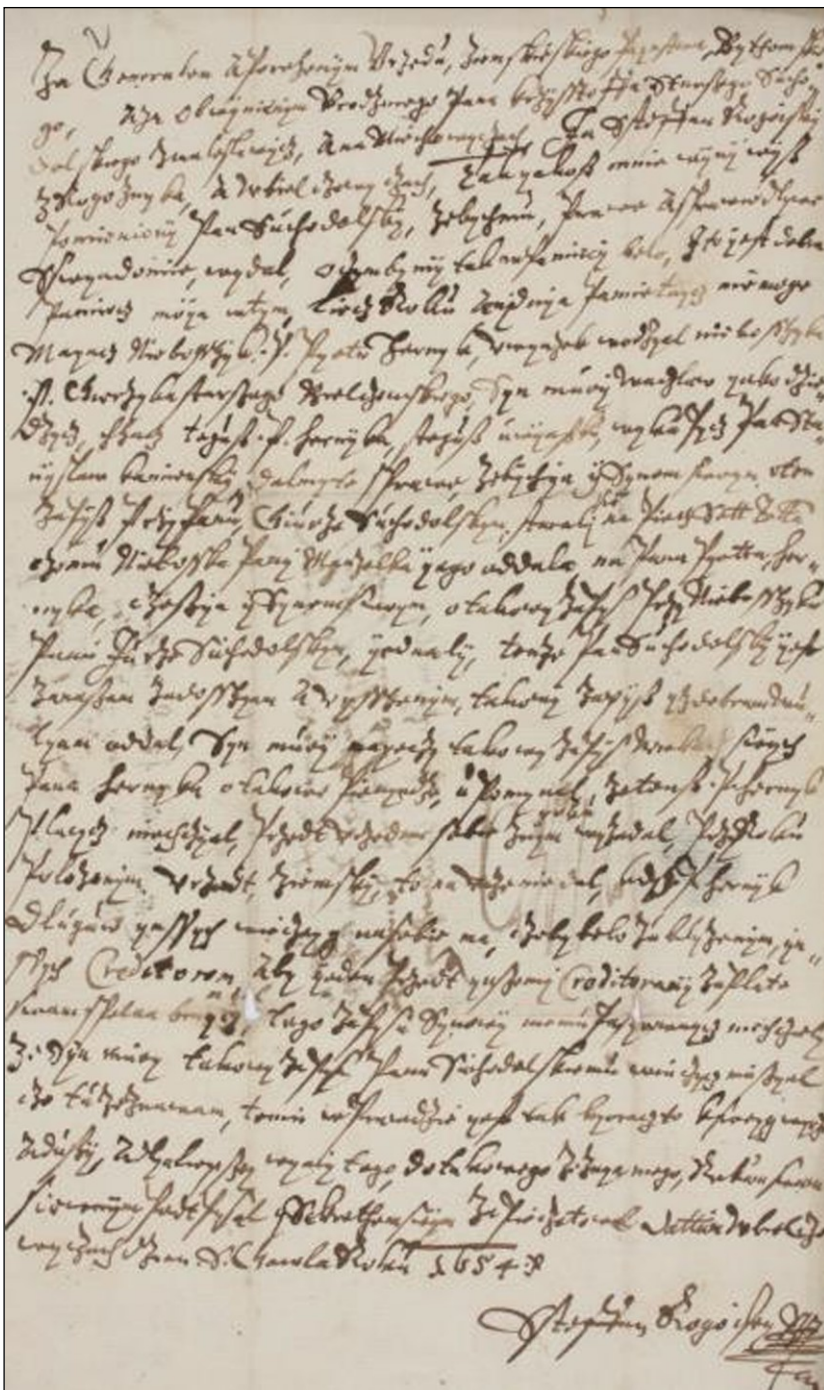
W Bielszowicach w 1489 roku mieszkali: Czech, Jakub, Szczastny, Mikolaj, Opala, Swecz, Jan, Lukass, Kuwika i Kiepek. O wiele więcej jednak bezpośrednich wiadomości do poznania przeszłości Bielszowic zawierają inne dokumenty z tego zespołu.

W dokumencie, wystawionym 21 września 1556 roku przez burmistrza i radę miasta Bytomia, zawarte są zeznania w sporze o las koło Bielszowic. Spór toczył się między mieszkańcami z Bielszowic: Martin Kuoziel, Waclaw Kiepek, Jan Stzotka, Jan Wiesolek, Grzegorz Wiesolek, Witek Wiesolek i Mateusz Nyklowicz a Janem i Stanisławem Bielszowskim, oraz jakimś Szylhanem z Otmętu o mielerze, czyli doły do wyrobu węgla drzewnego i smoły, o młyn i miejsce wydobycia rudy żelaza. Jednym z ważniejszych archiwów, które dla dziejów obecnej Rudy Śląskiej a co za tym idzie jej dzielnicy Bielszowice, jest Archiwum Kurii Metropolitarnej w Krakowie.

Dla Bielszowic główne znaczenie ma księga wizytacji dekanatu bytomskiego z roku 1598 roku (sygn. AVCap. 15: Acta visitationis exterioris decanatum Skalnensis Wolbramensis Lelouiensis Bytomiensis et Nisciniensis ad archidiaconatum Cracoviensem pertinentes). Wspomniana wizytacja jest najstarsza spośród wszystkich, pierwsza, jaką przeprowadzono po Soborze Trydenckim i – co należy podkreślić – pierwsza z czasów reformacji na Górnym Śląsku. Wizytacja w 1589 roku trwała w dekanacie bytomskim od 19 do 26 listopada. W protokole wizytacji zapisano, że w Bielszowicach (Bielschowitz) istniała parafia (wizytator nie podał jej patrocinium), a kościół był drewniany. Prawo patronatu Bielszowickiej parafii znajdowało się w rękach dwóch rodzin szlacheckich (Bielszowskich i Rajskich), którzy byli dziedzicami tej wsi³⁾.

---

³⁾ Stanko, Przemysław; Materiały do dziejów Rudy Śląskiej do końca XVI wieku w archiwach polskich i czeskich, w: Materiały do dziejów , Rudy Śląskiej, redakcja naukowa Greiner, Piotr i Lubina, Michał Ruda Śląska 2007 s. 7 - 12

Die Abbildung zeigt ein Dokument vom 10. Januar 1654. Auf Anordnung des Amtes des Beuthener Landes in Sachen finanzieller Verpflichtungen gegen die Herren Christoph Suchodolski aus Waleslawitz, Waclaw Hronik, Sohn des schon verstorbenen Peter Hronik, dem ehemaligen Besitzer von Radzionkau, Georg Suchodolski, Georg den Älteren, Eigentümer von Bielschowitz und Stanislaus Kaminski, sagt der aus Rogoznik stammende Stefan Rogojski aus. Das Schreiben wurde in deutscher Sprache verfasst⁴⁾.

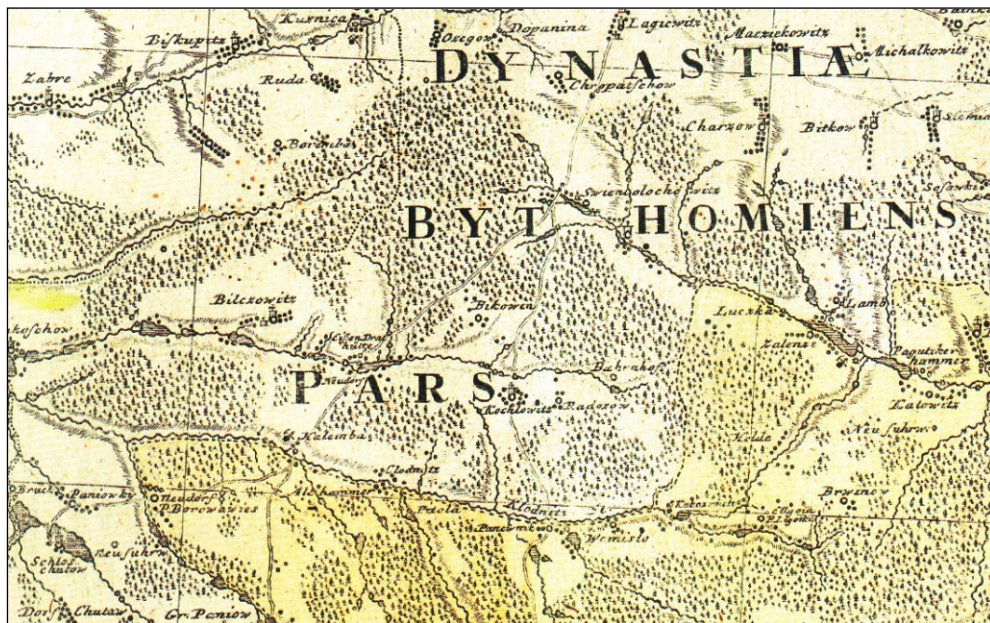
Dokument z dnia 10 stycznia 1654 roku, wystawiony w Bielszowicach: Stefan Rogojski z Rogoźnika, na polecenie urzędu ziemskiego bytomskiego, zeznaje na temat zobowiązań finansowych Krzysztofa Suchodolskiego z Walesławic i jego syna Waclawa oraz zmarłego już Piotra Hronika (byłych właścicieli Radzionkowa), Jerzego Suchodolskiego, brata Krzysztofa, właściciela działu w Kozłowej Górze i Jerzego Starszego Bielszowskiego, właściciela Bielszowic, oraz udziału w tymże Stanisława Kamińskiego. List pisany w języku niemieckim⁴⁾.

⁴⁾ Aus dem Staats Archiv Katowice.

⁴⁾ Ze zbiorów Archiwum Państwowego w Katowicach.

Fragment einer Landkarte des Herzogtums Ratibor von J. W. Wieland aus dem Jahre 1736 mit einem Teil der Standesherrschaft Beuthen, zu der auch Bielschowitz gehörte⁶⁾.

Im Zuge von Anordnungen des deutschen Kaisers Wilhelm I. vom 27. März 1873 wurden Gebietsreformen durchgeführt. Der Kreis Beuthen wurde in 4 kleinere Kreise geteilt. Es entstanden die Kreise Beuthen, Kattowitz, Tarnowitz und Zabrze. Die Stadt Bielschowitz wurde dem Kreis Zabrze zugeordnet.

Die Eröffnung des Postamtes in Bielschowitz fiel in die Zeit der Postorganisation im Deutschen Reich. Mit Bekanntmachung des Kaiserlichen Ober-Postdirektors Rehbock in Oppeln vom 11. April 1888 wurde Bielschowitz eine Postagentur installiert. Die Eröffnung wurde am 23. April 1888 auch im Amtsblatt Nr. 17 des Kaiserlichen Amtes in Oppeln bekanntgegeben.

⁶⁾ Greiner Piotr; Złoty Andrzej: *Ruda Śląska w dawnej kartografii*, Katowice, 2006 S: 87

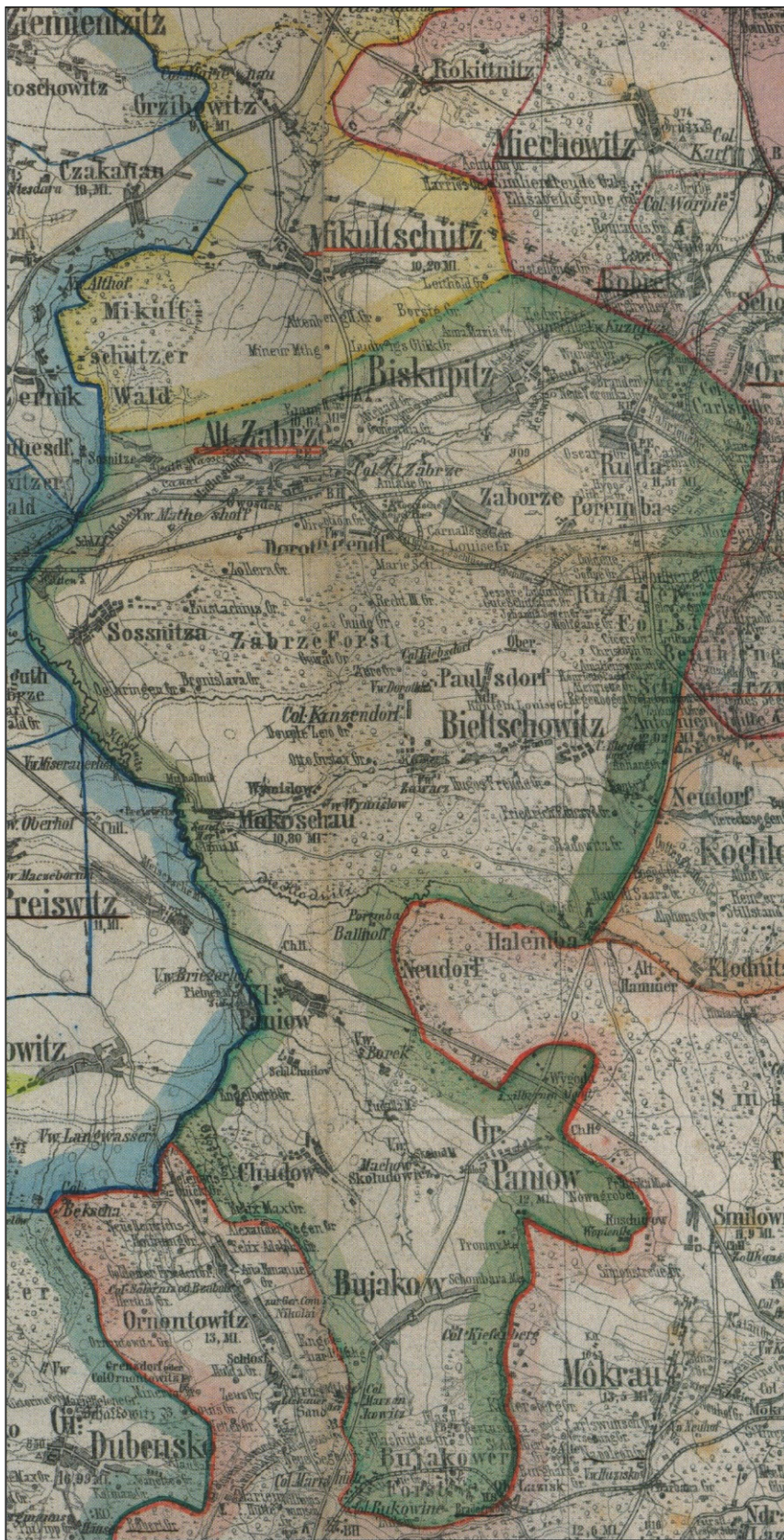
Fragment mapy księstwa raciborskiego J. W. Wielanda z 1736 r., ukazującej wycinek Wolnego Stanowego Państwa Bytomskiego, w którego skład wchodziły Bielschowitz (Bielszowice)⁶⁾.

27 marca 1873 roku cesarz rzeszy niemieckiej Wilhelm I zdecydował o podziale dotychczasowego powiatu bytomskiego na cztery mniejsze: bytomski (Beuthen), katowicki (Kattowitz), tarnogórski (Tarnowitz) i zabrzański (Zabrze). Bielszowice (Bielschowitz) przydzielone zostały do powiatu zabrzańskiego.

Otwarcie placówki pocztowej w Bielszowicach (Bielschowitz) przypada na okres działalności na tym terenie Poczty Rzeszy Niemieckiej. Zarządzenie Głównego Dyrektora Poczty Rehbocka z Cesarskiej Regencji w Opolu z dnia 11 kwietnia 1888 roku podaje do wiadomości, że z dniem 15 kwietnia 1888 roku w miejscowości Bielschowitz (Bielszowice) oddaje się do użytku Postagentur (Agencję Poczтовую). Ogłoszenie to zostało podane również w Dzienniku Urzędowym nr 17 Cesarskiej Regencji w Opolu z dnia 23 kwietnia 1888 roku.

⁶⁾ Greiner, Piotr; Złoty, Andrzej: *Ruda Śląska w dawnej kartografii*, Katowice 2006, s. 87

Ausschnitt aus der Karte von F. von Rappard aus dem Jahre 1876 mit dem Plan des Kreises Zabrze (grün markiert). Inmitten die Stadt Bielschowitz⁷⁾.

Powiat zabrzański na mapie F. von Rapparda z 1876 r. (granice powiatu zaznaczone kolorem zielonym) z zaznaczoną miejscowością Bielschowitz⁷⁾.

⁷⁾ Hnatyszyn Piotr: Powiatowe przemiany, in: Nasze Zabrze Samorządowe, wydanie specjalne, Juni 2012 S: 6

⁷⁾ Hnatyszyn, Piotr; Powiatowe przemiany, w: Nasze Zabrze Samorządowe, wydanie specjalne, czerwiec 2012, s. 6.

Bekanntmachungen verschiedener Behörden.

373. Am 15ten April d. J. tritt in dem Orte Bielschowitz eine Postagentur in Wirksamkeit,

Die neue Postagentur erhält ihre Verbindung durch eine täglich zweimal zwischen Antonienhütte und Bielschowitz in folgender Weise verkehrende Botenpost:

7 ²⁵	12 ¹⁵	ab Antonienhütte um	11 ⁴⁵	6 ⁴⁵
8 ¹⁵	12 ⁵⁵	Bielschowitz	10 ⁴⁵	5 ⁴⁵

Dem Landbestellbezirke der Postagentur in Bielschowitz werden folgende Orte zugehört:

Bielschowitz (Kolonie),
Kristawitz und
Paschela.

Oppeln, 11. April 1888.

Der Kaiserliche Ober-Postdirector.
Rehbock.

Abbildung der Bekanntmachung mit Informationen über Botenpostverbindungen zwischen Antonienhütte und Bielschowitz sowie über die Zuteilung der Ortschaften Bielschowitz Kolonie, Kristawitz und Pascheka zum Zustellgebiet der Postagentur Bielschowitz.

Fotokopia ww. zarządzenia z dodatkową informacją o dziennych kursach posłańca pocztowego pomiędzy Antonienhütte (Wirek) a Bielschowitz oraz wykaz kolonii robotniczych podlegających Agencji Pocztovej Bielszowice.

Bekanntgabe des Kaiserlichen Ober-Postdirectors Rehbock vom 5. Mai 1888 über Personalveränderungen im Bereiche der Postdirektion Oppeln. Lehrer Wawrzik wurde zum Postagenten in Bielschowitz ernannt.

Fotokopia zarządzenia dyrektora cesarskiej poczty w Opolu pana Rehbock o obstawie stanowisk Agentów Pocztowych w którym wymienia się nauczyciela Wawrzik (Lehrer Wawrzik in Bielschowitz) jako Agenta Pocztowego tej miejscowości.

455. Personalveränderungen im Ober-Postdirectionsbezirk Oppeln.
Ernannt: der Telegraphenamwärter Jaitner in Leobschütz zum Telegraphenassistenten.

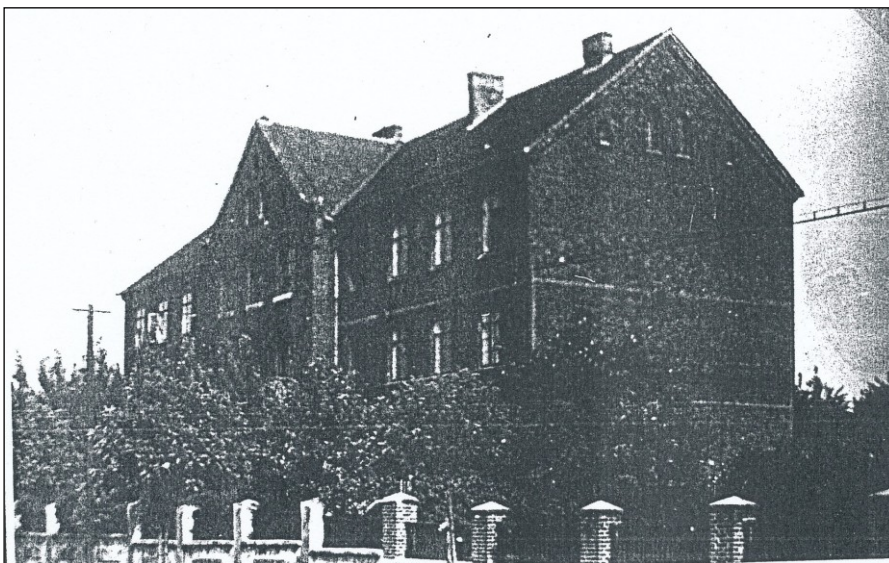
Berufen: der Postverwalter Ludwig von Br.-Oderberg nach Bauerwitz.

Freiwillig ausgeschieden: der Postagent Schulz in Poln.-Neudorf.

Angenommen zu Postagenten: der Gärtner Gorkli in Halbendorf, der Lehrer Lübeck in Klobnitz, der Gemeindefreiberer Reif in Waldorf (Schles.), der Lehrer Wawrzik in Bielschowitz, der Lehrer Benzczek in Balenze, der Kaufmann Vottenbreiter in Kleinombrowka.

Oppeln, 5. Mai 1888.

Der Kaiserliche Ober-Postdirector.
Rehbock.

Die Volksschule an der Kaiserstraße (jetzt ul. Edmunda Kokota)⁸⁾ in Bielschowitz in der Herr Wawrzik als Lehrer tätig war. Wahrscheinlich befand sich in dieser Schule die erste Postagentur.

Zdjęcie budynku pierwszej szkoły w Bielszowicach, usytuowanej przy dawnej Kaiserstraße (dzisiejsza ul. Edmunda Kokota)⁸⁾, w której nauczycielem był pan Wawrzik. Być może Agencja Pocztowa swoje pierwsze lokum miała w tej szkole?

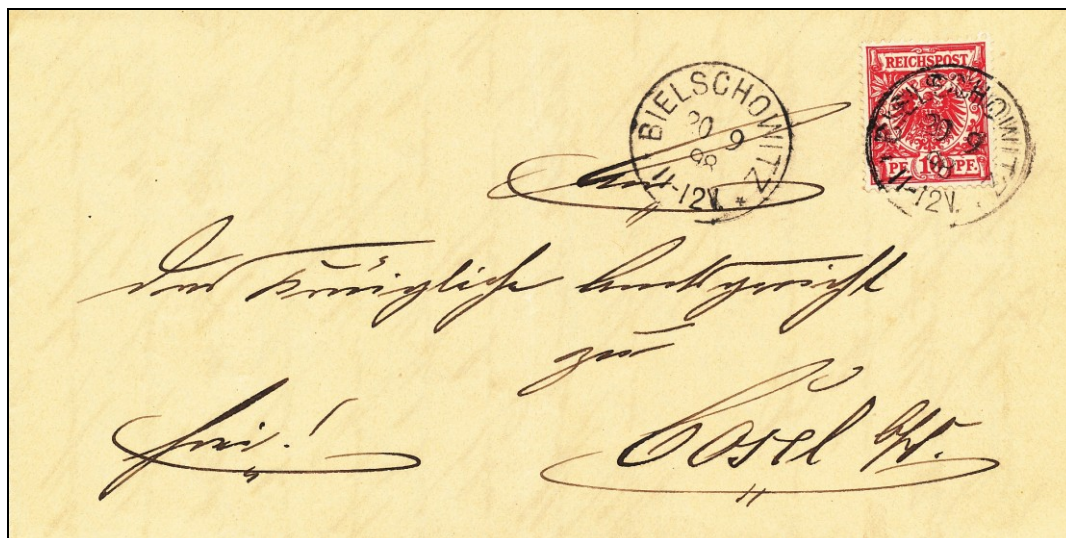
⁸⁾ Kopic Bernard, Ruda Śląska: Zarys dziejów, część druga. Nowy Bytom, Bielszowice, 2005

⁸⁾ Kopic Bernard Ruda Śląska. Zarys dziejów. Część druga. Nowy Bytom, Bielszowice, Ruda Śląska 2005.

Der erste Poststempel der Agentur war ein Einkreisstempel mit der Ortsbezeichnung „Bielschowitz“ im oberen Teil des Stempels und mit Datum (Tag, Monat und Jahr) in der Mitte. Im unteren Teil des Stempels befand sich die Stundenangabe.

Pierwszym znakiem nadawczym tutejszej ekspedycji był datownik jednoobróczkowy z nazwą miejscowości w jego górnej części, w środku – z cyframi data nadania (dzień, miesiąc i rok), w części dolnej umieszczono godzinę nadania przesyłki.

Brief von Bielschowitz nach Cosel mit Datum vom 20. September 1898, entwertet mit dem ersten Stempel der Postagentur Bielschowitz

List wysłany z Bielschowitz do Cosel (Kozłe) z 20 września 1898 roku. Znaczek osteplowany pierwszym datownikiem Agencji Pocztovej Bielschowitz.

Dienstbrief der Königlich Preußischen Berg Inspection zu Bielschowitz an Herrn Carl Sachs – Industrie & Fettwaren-Fabrik in Zabrze mit dem ersten Stempel der Postagentur Bielschowitz vom 27. Juli 1903. Die Sendung wurde mit einer Dienstmarke frankiert.

List służbowy (awers i rewers) wysłany z Königliche Berg Inspection zu Bielschowitz do Zabrza z 27 lipca 1903 r., nadany w agencji pocztowej Bielschowitz, przesyłka ofrankowana znaczkem urzędowym, który osteplowano pierwszym datownikiem Agencji Pocztovej Bielschowitz.

Durch die Reichs-Postreform von 1880-1881 wurden neue Institutionen, die sog. Posthilfsstellen eingerichtet. Posthilfsstellen waren keine Betriebe im Sinne der Postordnung. Sie besaßen auch keinen eigenen Poststempel. Die Sendungen wurden an die betreffende Postagentur gebracht und dort abgestempelt.

Nowa reforma pocztowa Rzeszy Niemieckiej z 1880 – 81 r. powołała nową instytucję o nazwie Posthilfsstellen (w wolnym tłumaczeniu: Placówki Pomocnicze Poczty). Nie były one zakładami pocztowymi w rozumieniu ordynacji pocztowej, nie posiadały więc swojego datownika nadawczego. Przesyłki te dopiero po dotarciu do placówki pocztowej, pod którą podlegały, stały się przesyłkami pocztowymi.

W 1901 r. na Kolonii Bielszowickiej (Bielschowitz Kol.) otwarto Posthilfsstelle, która podlegała pod Bielszowicką Agencję Poczтовую.

814. I. Nachtrag zum Ortschaftsverzeichniß der Provinz Schlesien. (Ausgabe von 1901.)					
Name der Ortschaften.	Preis.	Amtsgerichtsbezirk.	Bestellungspostanstalt		Bemerkungen.
			bisherige	künftige	
1.	2.	3.	4.	5.	6.
Bahnwärterhaus 16a, H. 16b, H. Bergmannshäuser Kol. Bielschowitz, Kol.			Babitz (Kreis Leobschütz) Czerwionka Bielschowitz	Hohndorf (Kr. Leobschütz) Dubensko (Kr. Rybnitz)	Sp. 1 nachzutragen ☒

I Nachtrag zum Ortschaftsverzeichniß der Provinz Schlesien – Ausgabe von 1901. Position 3: Eröffnung der Posthilfsstelle Bielschowitz Colonie zum 1. September 1901.

Fragment uzupełnienia do Dziennika Urzędowego, wydanego w 1901 r., powiadamiającego o otwarciu w Bielschowitz Kol. Posthilfsstelle, która podlegać będzie pod placówkę pocztową w Bielschowitz.

Ansichtskarte mit der Kirche und Schule an der Tonbergstraße (heute ul. Górna)⁹⁾ in der Ortschaft Bielschowitz Colonie. Wahrscheinlich befand sich in der Schule die Posthilfsstelle *Bielschowitz Colonie*, die von einem Lehrer geführt wurde.

Widokówka przedstawiająca kościół bielszowicki i szkołę nr II, która znajdowała się na kolonii Bielszowickiej (Col. Bielschowitz), usytuowanej przy dawnej Tonbergstraße (dzisiejsza ul. Górna)⁹⁾.

Być może Posthilfsstelle na Col. Bielschowitz miała swoje lokum w tej szkole i była prowadzona przez tutejszego nauczyciela?

Im Amtsblatt Nr. 25 vom 7. April 1904 wurde bekanntgegeben, dass das Postamt Bielschowitz zum Postamt III. Klasse erhoben wurde.

Dziennik urzędowy 23 z dnia 7 kwietnia 1904 r. podaje do wiadomości podniesienie Placówki Pocztovej w Bielszowicach do rangi Urzędu Pocztowego III klasy.

Ansichtskarte von Bielschowitz Oberschlesien mit dem Gebäude des Postamtes an der Kaiserstraße (heute ul. Edmunda Kokota 158).¹⁰⁾ Im Erdgeschoss rechts das Postamt. Das Gebäude existiert noch Heute in veränderter Form.

Widokówka z początku ubiegłego stulecia, przedstawiająca Urząd Pocztowy III klasy Bielschowitz (parter prawej strony budynku), usytuowanej przy dawnej Kaiserstraße (dzisiejsza ul. Edmunda Kokota 158).¹⁰⁾ Budynek w zmienionej formie istnieje do dziś.

⁹⁾ Kopiec Bernard, Ruda Śląska: Zarys dziejów, część druga. Nowy Bytom, Bielszowice, 2005

¹⁰⁾ Tamże.

⁹⁾ Kopiec, Bernard Ruda Śląska. Zarys dziejów. Część druga Nowy Bytom Bielszowice, Ruda Śląska 2005

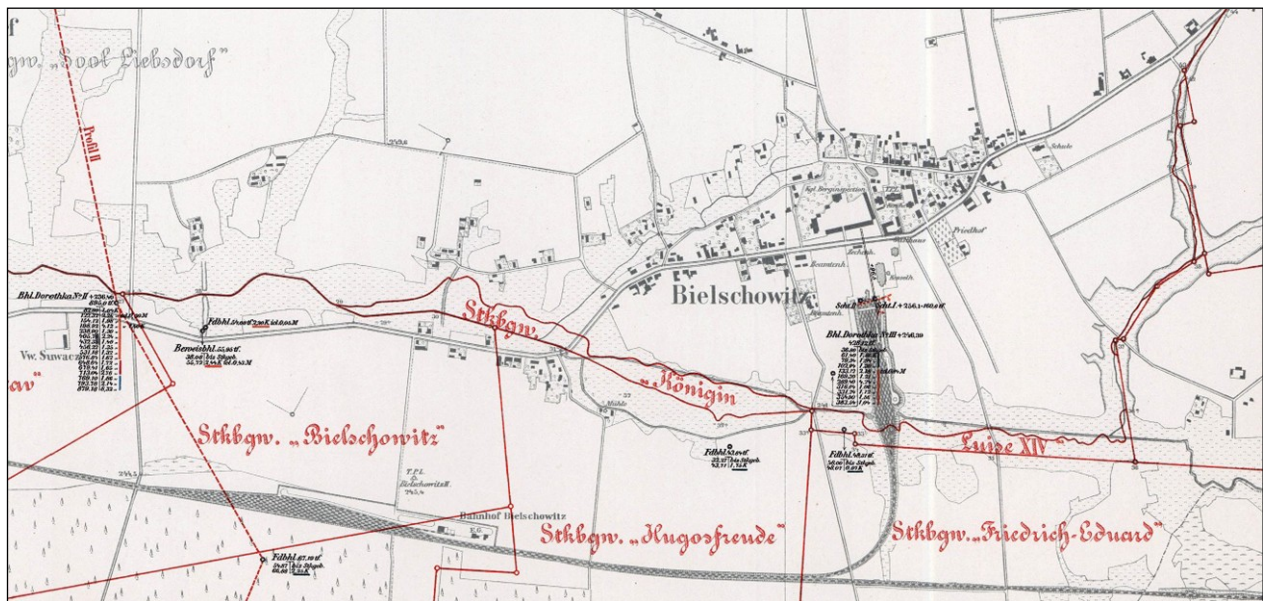
¹⁰⁾ Tamże.

Im XIX. Jahrhundert erfolgte eine rasante Entwicklung im oberschlesischen Bergbau in den Ortschaften Sosnitz, Makoschau, Bielschowitz, Neudorf, und Kochlowitz. Zum schnelleren Transport der Kohle beschloss die preußische Regierung den Bau einer Eisenbahnlinie zwischen Gleiwitz und Idaweiche.

Der erste Abschnitt dieser Strecke zwischen Gleiwitz und Sosnitz wurde vermutlich schon 1898 in Betrieb genommen und 1904 bis Idaweiche fertiggestellt¹¹⁾. Die Bahnlinie diente nicht nur dem Güterverkehr, später auch der Personenbeförderung und dem Postverkehr.

Z powodu znacznego rozwoju przemysłu węglowego w miejscowościach Sosnitsa (Sośnica), Makoschau (Makoszowy), Bielschowitz (Bielszowice), Neudorf (Nowa Wieś/Wirek) i Kochlowitz (Kochłowice) rząd pruski postanowił wybudować linię kolejową, łączącą Gleiwitz (Gliwice) z Idaweiche (Ligota/Katowice), która miała służyć do transportu węgla z kopalń wymienionych miejscowości.

Prawdopodobnie pierwszy jej odcinek z Gliwice do Sośnicy oddano do użytku już w 1898 r. a około 1904 r. kolej ta dociera do Ligoty¹¹⁾. Linia ta służyła nie tylko do ruchu towarowego, ale wykorzystano ją też do ruchu osobowego. W późniejszym okresie korzystała z niej poczta, tzn. kursowały na niej ambulanse kolejowe.

Fragment eines Bergwerk Betriebsplanes aus dem Jahre 1901 mit dem Bahnhof Bielschowitz auf der Strecke Gleiwitz – Idaweiche¹²⁾.

Fragment mapy górniczej z 1901 r. z zaznaczonym dworcem kolejowym Bielszowice (Bahnhof Bielschowitz), znajdującym się na linii kolejowej Gleiwitz (Gliwice) – Idaweiche (Ligota/Katowice)¹²⁾.

11) K. Simon J. Kohlstrung E. Titz. Die Post in Hindenburg - Bahnpost

12) Flözkarte des Oberschlesischen Steinkohlenbeckens No. 23 Sect. Bielschowitz, Jahr 1901.

11) K. Simon, J. Kohlstrung, E. Titz, Die Post in Hindenburg - Bahnpost.

12) Flözkarte des Oberschlesischen Steinkohlenbeckens No. 23 Sect. Bielschowitz, Jahr 1901.

Streckenplan Gleiwitz – Idaweiche (rot) mit den Eisenbahnstationen Sosnizza, Makoschau, Bielschowitz, Neudorf und Kochlowitz¹³⁾.

 Połączenie kolejowe Gleiwitz – Idaweiche (Gliwice - Ligota) z zaznaczonymi stacjami kolejowymi¹³⁾.

(Vom 1 Mai 1905)					42h Gleiwitz - Idaweiche											
I 951	I 959	I 953	F 961	I 955	km	(Pr. Staatsbahn Dir. Kattowitz)					I 954	I 951	I 958	I 954	F 960	F 961
...	8-0	9-50	1-0	1-35	9 10	0,0	Ab	Gleiwitz Stabf 42. 43. 1916/1.2.42e. An	7 20	12-15	3-12	6 37	8 50			9 56
...	8-8	9-59	1-8		9 18	4,6	↳	Sosnizza Post: Sosnizza ... 42a	7-13	12-8	3-5	6 30				
...	8-16	10-8	1-16	1-11	9 29	8,8		Makoschan-Kunzendorf ...	7 51	2-0	2-57	6 22	8 18	10m	9 44	nur
...	8-24	10-16	1-23	1-19	9 38	12,2		Bielschowitz	6-59	11-54	2-50	6 16	8 12	15/8	9 37	bis
W 8781	8-30	10-23	1-29	1-17	9 45	15,1		Neudorf	6-53	11-48	2-44	6 10	8 6	2b	9 29	14/8
	7-10	8-39	10-35	1-37	9 38	18,6	Y	Kochlowitz	6-47	11-42	2-38	6 4	8 0		9 22	
	7-38	8-49	10-45	1-47	10 10	25,2	An	Idaweiche 42g. 44. .... Ab	6-33	11-28	2-20	5-50	7 50		9 10	

Fahrplan der Preußischen Staatsbahn Direktion Kattowitz vom 1. Mai 1905¹⁴⁾.

Rozkład jazdy z dnia 1 maja 1905 r¹⁴⁾.

Ansichtskarte mit dem Bahnhof Bielschowitz¹⁵⁾.

Widokówka przedstawiająca Bielszowicki dworzec kolejowy¹⁵⁾.

13) Entwurf Titz Eckhard.

14) Wikipedia (Śląskie Poczty), Archiwalny rozkład jazdy PKP z Górnego Śląska.

15) Karte aus dem Städtischen Museum M. Chrobok in Ruda.

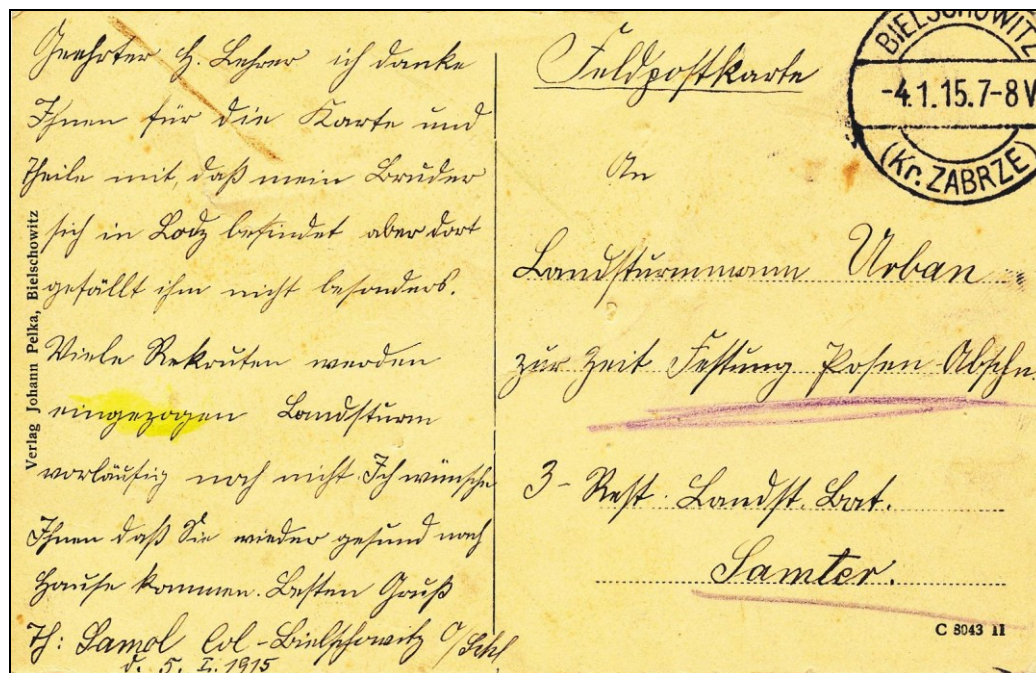
13) Szkic planu wykonał Titz, Eckhard.

14) Wikipedia (Śląskie Poczty), Archiwalny rozkład jazdy PKP z Górnego Śląska.

15) Ze zbiorów Muzeum Miejskiego im. M. Chroboka w Rudzie Śląskiej

Ein weiterer Stempel in Bielschowitz war der Zweikreisstempel. Im oberen Bogenteil befand sich der Ortsname Bielschowitz, im unteren Bogenteil die Zusatzbezeichnung Kr. Zabrze und im Steg das Datum und die Stunde.

Drugim typem datownika nadawczego Bielszowickiej placówki pocztowej był datownik dwuobrózkowy z mostkiem, w jego dolnej części umieszczony został dopisek: Kr. Zabrze (powiat Zabrze).

Karte mit handschriftlichem Vermerk „Feldpostkarte“, deshalb gebührenfreie Beförderung.

Przesyłka z ręcznym wpisem Feldpostkarte z ww. datownikiem.

Am 28. Juni 1914 erfolgte in Sarajewo in Bosnien ein Attentat auf den österreichischen Thronfolger Franz Ferdinand und seine Frau Sophie. Als Folge des Attentats brach am 28. Juli 1914 der I. Weltkrieg aus.

Mit dem Beginn des Krieges änderten sich auch die Poststrukturen. Neben den amtlichen Postanstalten wirkten militärische Feldposteinheiten. Die Feldpostsendungen waren gebührenfrei und mussten nicht frankiert werden. Sendungen von Soldaten in Lazaretten waren ebenfalls gebührenfrei.

28 czerwca 1914 roku w Sarajewie w Bośni dokonano zamachu na austriackiego następcę tronu, arcy- księcia Franciszka Ferdynanda i jego żonę Zofię von Chotek. Zamach ten uznany jest jako bezpośrednia przyczyna wybuchu pierwszej wojny światowej (I wojna światowa – konflikt zbrojny trwający od 28 lipca do 11 listopada 1918 r.).

W okresie pierwszej wojny światowej oprócz urzędów pocztowych o stałych siedzibach, przeznaczonych do obsługi ludności cywilnej, działały w poszczególnych formacjach wojskowych poczty polowe. Korzystanie żołnierzy z usług tych poczt było bezpłatne, nie używano więc żadnych znaczków. Żołnierze oprócz poczt polowych korzystali także z urzędów pocztowych danych miejscowości. Miało to przeważnie związek z przebywaniem np. w szpitalu.

- Fortsetzung folgt -

Johann Olchowik

125 Jahre Postamt in Bielschowitz 1888 - 2013

125 – lecie otwarcia Placówki Pocztovej Bielschowitz - Bielszowice 1888 - 2013

2. Teil

eines mehrteiligen Beitrages in Deutsch und Polnisch.

Teil 1 - Rundschreiben Nr. 221 vom März 2014, S. 095

Feldpostkarte mit Datum 12. 5. 1916 eines Verwundeten Soldaten aus dem Königlich Preußischen Reserve-Lazarett zu Bielschowitz.

Korespondencja żołnierza przebywającego w Königl. Preuss. Reserve – Lazarett zu Bielschowitz (Królewsko Pruski szpital rezerwowy w Bielszowicach), z ręcznym wpisem Feld-

postkarte, nadana 12.5.1916 r. w urzędzie pocztowym Antonienhütte (Wirek).

Am 21. Februar 1915 wurde die Landgemeinde Zabrze in Hindenburg und der Kreis Zabrze in Kreis Hindenburg umbenannt. In den Stempel des Postamtes Bielschowitz wurde die Zusatzbezeichnung Kreis Hindenburg eingefügt.

Z dniem 1 marca 1915 r. gminę Zabrze przemianowano na Hindenburg, a powiat Zabrzeński (Kreis Zabrze) na powiat Hindenburg (Kr. Hindenburg). Trzeci typ datownika nadawczego Bielszowickiej placówki pocztowej był z tej racji zmieniony, w jego dolnej części umieszczony został dopisek: Kr. Hindenburg (powiat Hindenburg).

Paketkarte mit neuem Stempel
Bielschowitz Kr. Hindenburg.

Pomocniczy adres paczkowy z
ww. datownikiem.

Am 11. November 1918 nahm der Weltkrieg mit einem Waffenstillstand ein Ende. Der Versailler Vertrag sah vor, dass ganz Oberschlesien an Polen abgetreten werden sollte. Durch den Widerstand deutscher und englischer Seite wurde eine Volksabstimmung festgelegt. Laut Artikel 88 des Vertrages sollte die Bevölkerung Oberschlesiens selbst über die Zugehörigkeit bestimmen. Zur Verwirklichung des Plebiszits übernahm eine Interalliierte Kommission aus Vertretern Frankreichs, Englands und Italiens vom 12.2.1920 - 14.6.1922 die Macht in Oberschlesien. Mit deutlicher Mehrheit entschied sich die Bevölkerung für den Verbleib bei Deutschland. Bielschowitz fiel bei der Grenzziehung an Polen.

Die Kommission führte neue verbindliche Dokumente, Wertpapiere, Briefmarken und Postkarten ein. In der Zeit des Plebiszits wurden gesonderte Postwertzeichen und Karten benutzt. Anschließend einige Beispiele.

11 listopada 1918 r. zawarto między Niemcami a państwami ententy zawieszenie broni, kończąc tym samym I wojnę światową. 28 czerwca 1919 r. w Sali Lustrzanej pałacu wersalskiego państwa zwycięskiej koalicji podpisały traktat pokojowy z Niemcami. Jedną z najtrudniejszych kwestii, którą rozstrzygnąć miała Konferencja Pokojowa w Paryżu była sprawa wytyczenia granicy polsko - niemieckiej. 12 lutego 1919 roku na wniosek Artura Balfoura Rada Najwyższa wyznaczyła Komisję do Spraw Polskich Konferencji Pokojowej pod przewodnictwem Julesa Cambona. Długo oczekiwane rozstrzygnięcie losów Górnego Śląska zapadło na przełomie maja i czerwca 1919 roku. 29 maja rząd niemiecki w złożonych przez niego "Uwagach do projektu traktatu na Konferencję Pokojową" odwołał się do idei plebiscytu. Na okres plebiscytu Liga Narodów w Genewie ustanowiła na Górnym Śląsku własną Komisję Rządową oraz wojsko sojusznicze (Francuzi, Włosi i Anglicy vom 12.2.1920 - 14.6.1922) pod dowództwem francuskiego generała Le Ronda. Wyniki plebiscytu: 40,3% głosów za Polską 59,7% za pozostaniem w państwie Niemieckim. Wyniki Plebiscytu zostały wprawdzie uznane, jednak podział tego terenu nastąpił także z uwzględnieniem warunków ekonomicznych. Miejscowość Bielschowitz przydzielono Polsce.

Nowe władze administracyjne Międzysojuszniczej Komisji Rządzącej i Plebiscytowej wprowadziły, jako obowiązujące, nowe dokumenty, papiery wartościowe – wśród nich również znaczki i kartki pocztowe. Dalej zamieszczono przykłady korespondencji z okresu Plebiscytowego, nadane w Bielszowickiej placówce pocztowej.

Nachnahme-Brief als Dienstbrief von der Gemeinde Bielschowitz an Herrn Georg Scheller in Rudolstadt. Da nicht von der Postgebühr befreit, wurde er frankiert mit Postwertzeichen der Internationalen Plebiszit Kommission. Abgestempelt mit Stempel Bielschowitz, (Kr. Hindenburg) vom 10.11.1921

Wartościowy list służbowy jako przesyłka niezwolniona z opłaty pocztowej, ofrankowany znaczkami Międzysojusznicy Komisji Rządzącej i Plebiscytowej, nadany w Bielszowicach do Rudolstadt w dniu 10 listopada 1921 r. Znaczki ostemplowane datownikiem Bielschowitz (Kr. Hindenburg).

Im Februar 1920 wurden die ersten 2 Postkarten mit Postwertzeichen 10 und 15 Pfennig in Umlauf gebracht (Fi. Cp 1-2). Einen Monat später erschien eine zweite Auflage Postkarten (Fi. Cp 3-4) mit Frankaturen 10 und 15 Pf. mit einer Friedenstaube und einer Ansicht Oberschlesiens im Markenbild.

W lutym 1920 r. wprowadzono do obiegu I-sze wydanie dwóch kartek pocztowych (Fi. Cp 1 – 2) ze znakiem opłaty 10 i 15 Pf „cyfra w owalu”. Miesiąc później weszło do obiegu II-gie wydanie kartek pocztowych (Fi. Cp 3-4) ze znakiem opłaty 10 i 15 Pf „gołąbek pokoju nad krajobrazem śląskim“.

Eine Karte der 2. Ausgabe (Fi. Cp 3) vom 21. Mai 1920 als Innerortssendung, entwertet mit Stempel Bielschowitz (Kr. Zabrze).

II-gie wydanie kartki pocztowej (Fi. Cp 3), nadanej jako przesyłka miejscowa 21 maja 1920 r. Znak opłaty oraz znaczek ostemplowano datownikiem Bielschowitz (Kr. Zabrze).

Eingeschriebener Brief vom 12. November 1920 an Lehrer Stasch in Chemnitz

List polecony nadany w Bielschowitz do Chemnitz, datowany 12 listopada 1920 r.

Für das Abstimmungsgebiet wurden im April 1920 Dienstmarken eingeführt. Man verwendete Dienstmarken des Deutschen Reiches und versah sie mit den Buchstaben C. G. H. S. (Abkürzung für Commission de Gouvernement de Haute Silesia). Zum Gedenken an den 1. Jahrestag der Abstimmung beschloß die Internationale Kommission die Ausgabe von Briefmarken mit Aufdruck. Die Ausgabe mit 11 Wertstufen erschien am 20. März 1921 mit dem Aufdruck *Plebiscite 20 mars 1921* in schwarzer und roter Farbe. Die Marken wurden nur am Ausgabetag verkauft.

Znaczki urzędowe wydane dla Międzysojuszniczej Komisji Rządzącej i Plebiscytowej i władz niemieckich podległych Komisji wprowadzono w 1920 r. Do tego celu użyto 20 urzędowych znaczków niemieckich z nadrukiem C. G. H. S. (skrót nazwy Commission de Gouvernement de Haute Silesie).

O podziale Górnego Śląska zadecydował plebiscyt z 20 marca 1921 roku. Międzysojusznicza Komisja Rządząca i Plebiscytowa dla upamiętnienia dnia plebiscytu podjęła decyzję o wykonaniu pamiątkowego nadruku na znaczkach obiegowych z serii widokowej. Łącznie przedrukowano 11 wartości z czarnym lub czerwonym maszynowym nadrukiem „Plebiscite 20 mars 1921“. Znaczki były w sprzedaży tylko w dniu głosowania (20-03-1921).

Dienstbrief an Herrn Oberbergamtssekretär Adolf Klose in Breslau, aufgegeben am 4. Februar 1922 im Postamt Bielschowitz und frankiert mit den Dienstmarken des Deutschen Reiches mit Aufdruck C. G. H. S.

Przesyłka urzędowa, nadana dnia 4 lutego 1922 r. w urzędzie pocztowym Bielschowitz, ofrankowana ww. znaczkami urzędowymi.

Die Angestellten des Postamtes Bielschowitz vor dem Postgebäude. Aufnahme von 1920. Dritte von links Frau Sosna ¹⁶⁾.

Pracownicy Bielszowickiej poczty przed ich placówką pocztową około 1920 roku. 3-cia z lewej strony pani Sosna ¹⁶⁾.

Schon am 15. Juli 1920 beschloß das polnische Parlament die Gründung einer Wojewodschaft Schlesien. Der Beschluß trat jedoch erst nach der Teilung Oberschlesiens Mitte Juni 1922 in Kraft. Zwischen dem 18. Juni und 4. Juli 1922 verließ die Internationale Kommission Oberschlesien. Es folgte die Übernahme Ostoberschlesiens durch die polnische Administration. Die Verfügung des Ministers für Post und Telegraphie vom 29. Mai 1922 zur Übernahme der Administration der Post für den polnischen Teil Oberschlesiens wurde am 6. Juni 1922 in Nr. 23 des Amtsblattes des Ministeriums für Post und Telegraphie bekannt gegeben. Für eine ordnungsgemäße Funktion der Post im polnischen Teil Oberschlesiens wurde am 18. Juni 1922 in Kattowitz ein Inspektorat für Post und Telegraphie eingerichtet, das direkt dem Ministerium für Post und Telegraphie unterstellt wurde.

Wyniki plebiscytu zostały wprowadzicie uznane, jednak podział tego terenu nastąpił także z uwzględnieniem warunków ekonomicznych. Według decyzji Rady Ambasadorów państw Ententy, 15 maja 1922 roku podpisano w Genewie „Traktat o podziale Górnego Śląska”. Decyzja o powstaniu województwa śląskiego zapadła na forum Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w 15 lipca 1920 roku. *De facto* zaczęła ona funkcjonować po przejściu części Górnego Śląska przez Polskę, tj. od połowy czerwca 1922 roku. W okresie pomiędzy 18 czerwca a 4 lipca 1922 r. następowało etapowe wycofywanie administracji Międzysojusznicy Komisji Rządzącej i Plebiscytowej wraz z przejmowaniem tych terenów przez administrację polską. W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczty i Telegrafów Nr 23 z 6 czerwca 1922 roku ogłoszono rozporządzenie tego ministra z 29 maja 1922 r. o przejściu administracji poczty, telegrafu i telefonu na tym obszarze Górnego Śląska, który przyznano Polsce.

¹⁶⁾ Aus der Sammlung von Surma Brunon.

¹⁶⁾ Ze zbioru Surmy, Brunon.

Eingeschriebener Brief der Gemeinde Kunzendorf in Oberschlesien an Herbert Fischer in Horschheim, Bez. Coblenz. R-Zettel mit Kunzendorf, Krs. Hindenburg, Briefmarken abgestempelt mit dem ersten polnischen Stempel *Bielszowice*.¹⁸⁾

Koperta listu firmowego, nadanego jako polecenie do Horchheim bei Koblenz (Horchheim to dzisiejsza dzielnica Koblenz). Nalepka polecenia z Kunzendorf (Kr. Hindenburg) – Kończyce, znaczki osteplowane pierwszym polskim datownikiem nadawczym *Bielszowice*.¹⁸⁾

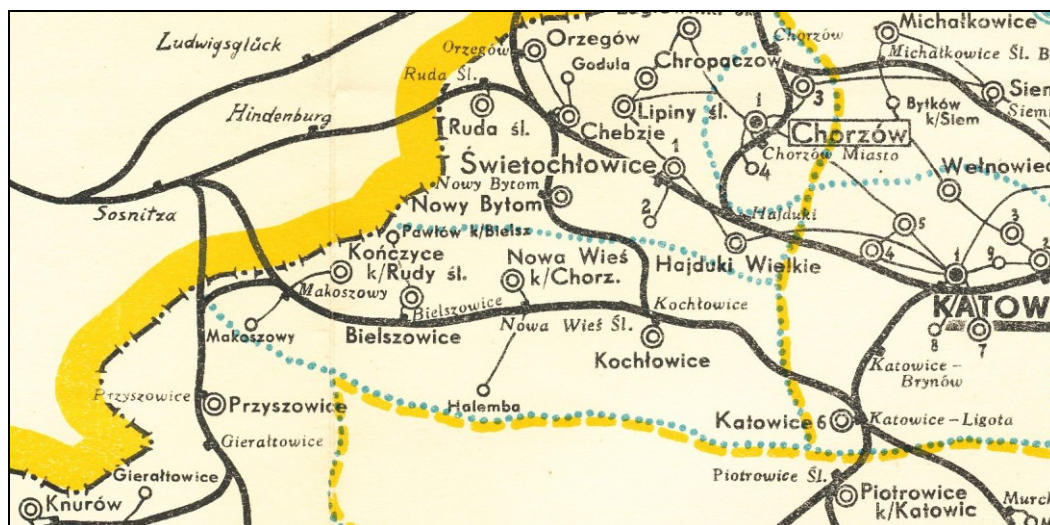
Warum die Sendungen aus Kunzendorf bei Ruda über die Post in Bielschowitz liefern gibt das Verzeichnis der Postagenturen, Telegraphen und Telephone folgende Auskunft: Der Grund ist die Übergabe der Sendungen an das Postamt Bielschowitz, dass an der Bahnlinie Idaweiche - Pless – Gieraltowitz liegt.

Kunzendorf hatte keine direkte Verbindung mit dieser Bahnlinie, Bielschowitz lag jedoch auf dieser Strecke und hatte einen Bahnhof. Die Sendungen aus Kunzendorf wurden zum Postamt Bielschowitz gebracht und anschließend gemeinsam zum Bahnhof Bielschowitz transportiert.

Dlaczego przesyłki wysyłane z placówki pocztowej Kończyce k. Rudy Śl. (Kończyce to nazwa miejscowości, Kończyce k. Rudy Śl. to nazwa placówki pocztowej) przechodziły przez pocztę bielszowicką? Spis Urzędów Agencji Pocztowych, Telegraficznych i Telefonicznych z tego okresu podaje do wiadomości, że dla placówki pocztowej Kończyce k. Rudy Śl. stacją wymiany poczty jest odcinek kolejowy na trasie Ligota – Pszczyna – Gieraltowice.

Miejscowość Kończyce nie posiadała bezpośredniego połączenia z tą linią kolejową, natomiast w miejscowości Bielszowice znajdował się dworzec kolejowy, należący do wymienionej linii kolejowej. Dlatego prawdopodobnie przesyłki z placówki pocztowej Kończyce k. Rudy Śl. trafiały do bielszowickiej placówki pocztowej, skąd do dalszej drogi ekspediowano je na bielszowicki dworzec kolejowy.

¹⁸⁾ Auktionshaus Dr. Fischer, Reinhard.

Ausschnitt aus einer Karte „Postverbindungen der Republik Polen“ vom 1. März 1937, Blatt 4 A-Kattowitz mit dem Streckennetz der Bahn mit aufgezeichnetem Postamt Kunzendorf bei Ruda, dem Postamt Bielschowitz und mit der Verbindung zur Bahnstation Bielschowitz.

Wycinek mapy połączeń pocztowych na drogach kołowych z zaznaczonym Urzędem Pocztowym Kończyce k. Rudy Śl., łączącym go z Urzędem Pocztowym Bielszowice oraz ww. linia kolejowa ze stacją kolejową Bielszowice. Mapa Połączeń Pocztowych Rzeczypospolitej Polskiej. Stan z dnia 1-go marca 1937 r. Arkusz 4-ty A – Katowice.

Brief aus Kunzendorf mit Stempel Kunzendorf bei Ruda

List nadany w miejscowości Kończyce, znaczek ostemplowano datownikiem Urzędu Pocztowego Kończyce k. Rudy Śl.

Infolge der Kriegsschulden und hohen Reparationskosten stieg im deutschen Reich die Inflation. Die Abwertung der Deutschen Mark überholte die der Polnischen. Die DM wurde am 30. April 1923 im polnischen Teil Oberschlesiens außer Kurs gesetzt und am 1. Mai 1923 die polnische Währung eingeführt. Frankaturgültig waren nur noch polnische Postwertzeichen.

Z dniem 1 maja 1923 roku na terenie części górnośląskiej województwa śląskiego wprowadzono polską taryfę pocztową. Dotychczasowe wydanie znaczków dla Górnego Śląska straciło swą ważność obiegową. Od tego momentu przesyłki pocztowe frankowane były znaczkami wydanymi przez Poczte Polską.

Die Abbildung zeigt Frau Sosna, eine der Postbottinnen, die den Dienst noch unter dem Schild *Kaiserliches Postamt Bielschowitz* begonnen hat.¹⁹⁾

¹⁹⁾ Aus der Sammlung von Surma Brunon

Jednym z bielszowickich doręczycieli pocztowych z tego okresu była pani Sosna, która swą pracę w tutejszym Urzędzie Pocztowym rozpoczęła pod szyldem Kaiserliches Postamt Bielschowitz – Cesarski Urząd Pocztowy Bielszowice¹⁹⁾.

¹⁹⁾ Ze zbioru Surma.

Im Verzeichnis der Postämter, Telegraphen und Telephondienste vom 1. Juli 1929 befindet sich der Hinweis Bielschowitz, Krs. Kattowitz als Postamt IV Klasse. Im Verzeichnis vom 1. April 1938 befindet sich der Hinweis auf die Zugehörigkeit des Postamtes Bielschowitz zum Post-Zollamt Katowice 1.

W spisie Urzędów Agencji Pocztowych, Telegraficznych i Telefonicznych z 1 lipca 1929 roku został wymieniony Urząd Pocztowy IV klasy Bielszowice powiat Katowice. W wyżej wymienionym spisie z 1 kwietnia 1938 r., w wykazie Urzędów Pocztowych ze służbą celną jest notatka mówiąca o tym, że Urząd Pocztowy IV klasy Bielszowice podlega pod Urząd Pocztowo Celny Katowice 1.

Postkarte von Bielschowitz nach Seybusch mit Datum 14. März 1936

Kartka pocztowa z Bielszowicach do Żywca, nadana 14 marca 1936 r.

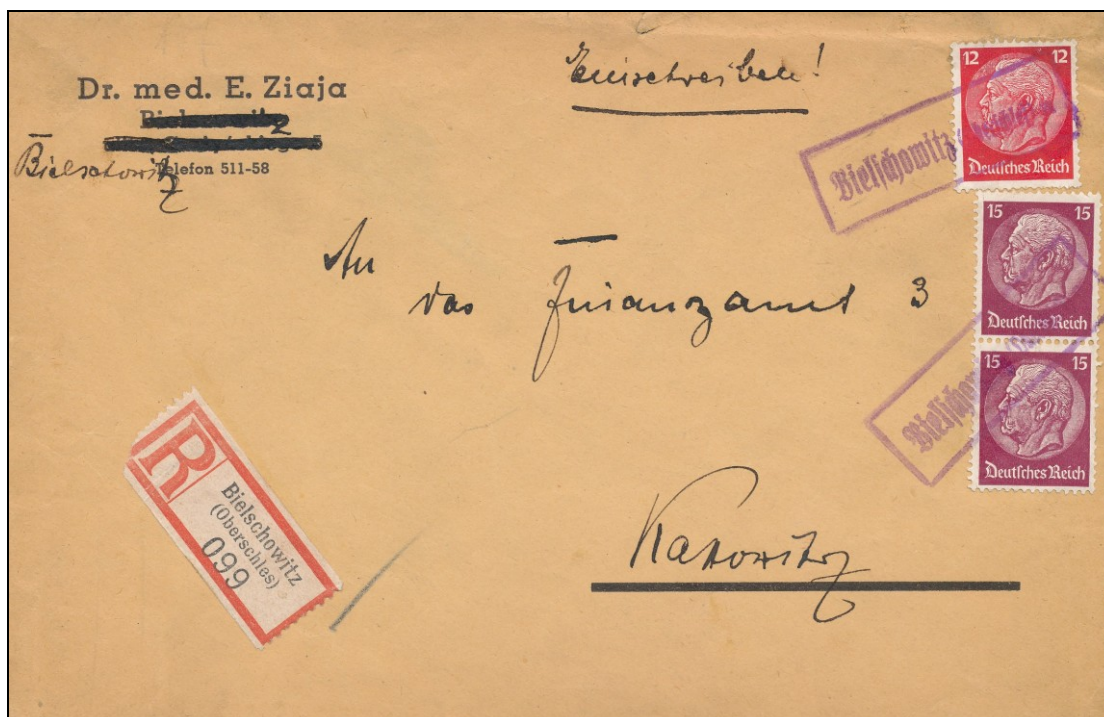
Brief der Gemeinde Bielschowitz nach Katowitz mit Datum 23. September 1938

Koperta listu firmowego z Bielszowic do Katowic, nadanego 23 września 1938 r.

Nach dem Ausbruch des II. Weltkrieges im September 1939 wurde *Bielszowice* in das Deutsche Reich eingegliedert und erhielt erneut den Namen *Bielschowitz*. Es wurden deutsche Postwertzeichen und Tarife eingeführt.

We wrześniu 1939 roku, po wybuchu drugiej wojny światowej, *Bielszowice* zostają wcielone do Rzeszy Niemieckiej. Miejscowość ta przemianowana zostaje ponownie na *Bielschowitz*. Wprowadzono znaczki pocztowe oraz opłaty według taryfy Poczty Rzeszy Niemieckiej. Przykłady korespondencji z okresu II wojny światowej wysłane z *Bielschowitz*.

Eingeschriebener Brief von *Bielschowitz* an das Finanzamt 3 in *Kattowitz* abgestempelt mit einem provisorischen Kastenstempel *Bielschowitz (Oberschles.) a.*

List polecony nadany w *Bielszowicach* do *Kattowic* (*Kattowitz*). Znaczki ostemplowane nadawczym stemplem prowizorycznym *Bielschowitz (Oberschles.) a.*

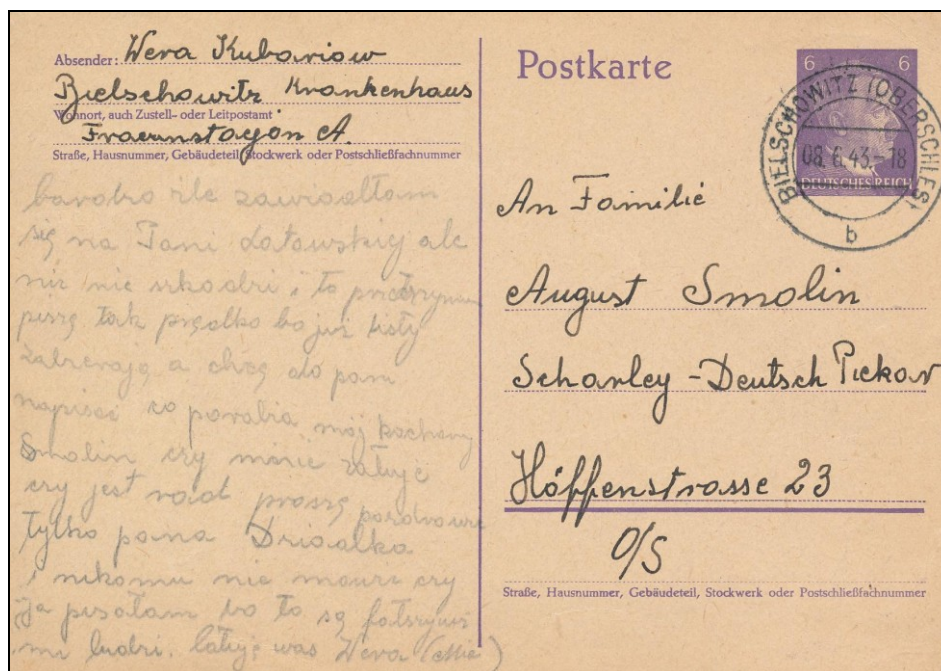
Herr Skiba, während des Krieges Postbote in *Bielschowitz*.²⁰⁾

²⁰⁾ Aus der Sammlung von Surma Brunon

Jednym z doręczycieli pocztowych *bielszowickiej* placówki podczas wojny był pan Skiba²⁰⁾.

²⁰⁾ Ze zbioru Surma

Brief und Postkarte mit den Stempeln Bielschowitz Oberschlesien und den Buchstaben **a** und **b**.

List oraz kartka pocztowa ostem- plowane datownikiem nadawczym BIELSCHOWITZ (OBERSCHLES) z wyróżnikami literowymi **a** i **b**.

Im Jahre 1939, nach Beginn des Krieges, wurde an der Eisenbahnlinie Gleiwitz – Kattowitz – Idaweiche eine Bahnpost eröffnet.

Po rozpoczęciu II wojny światowej na linii kolejowej Gleiwitz (Gliwice) - Kattowitz - Idaweiche (Katowice Ligota) uruchomiono Poczty Ambulans Kolejowy (Bahnpost).

149 d Gleiwitz – Makoschau – Kattowitz-Idaweiche																								
Hindenburg Ost																								
Alle Züge 2. 3. Klasse																								
km	RBD Oppeln	Zug Nr	3902	1701	751	1703	753	755	757	759	2651	761	1707	763	1709	765	767	769	1711	771				
0,0	Gleiwitz Hbf	146, 148 kab	...	4.03	4.13	4.52	5.14	...	5.41	6.40	8.02	8.42	9.30	(11.00)	12.18	...	13.20	13.40	14.22	16.00	...	16.12	17.30	
4,4	Gleiwitz Ost	149c	...	4.09	4.14	4.23	5.04	5.30	...	5.53	6.51	8.13	8.49	9.41	(11.11)	12.29	...	13.31	14.00	14.33	16.11	...	16.20	17.41
8,9	Makoschau	149c	...	4.11	4.32	5.40	...	...	...	6.59	8.22	...	9.51	...	12.38	...	...	14.41	16.20	...	...	...	17.51	
12,2	Bielschowitz	...	...	4.18	4.39	5.47	...	...	...	7.06	8.29	...	9.58	...	12.45	...	...	14.48	16.27	...	...	...	17.58	
15,2	Neudorf (Oberschles)	...	...	4.24	4.54	5.53	...	...	...	7.12	8.35	...	10.04	...	13.00	...	...	14.54	16.33	...	...	...	18.04	
18,5	Kochlowitz (148 m, 1481)	...	...	4.30	5.00	5.59	...	...	...	7.18	8.42	...	10.10	...	13.07	...	...	15.00	16.39	...	...	...	18.10	
25,5	Kattowitz-Idaweiche	an	...	4.40	5.10	6.09	...	...	...	7.28	8.52	...	10.20	...	13.17	...	...	15.10	16.49	...	...	...	18.20	
8,5	Hindenburg Süd	ab	...	4.20	...	5.11	...	...	...	...	...	...	(11.17)	...	...	...	13.38	...	...	...	...	16.27	...	
11,4	Hindenburg Ost	an	...	4.24	...	5.15	...	...	...	...	...	...	(11.21)	...	...	...	13.42	...	...	...	...	16.31	...	

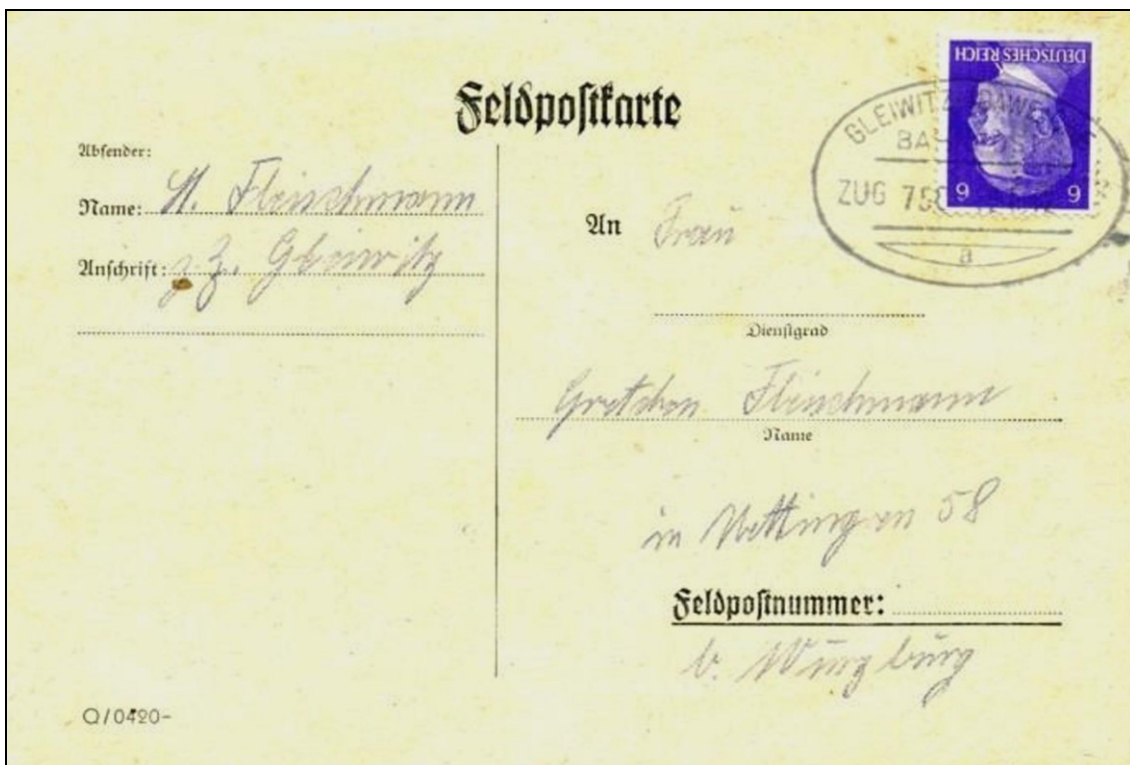
149 d Gleiwitz – Makoschau – Kattowitz-Idaweiche																	
Hindenburg Ost																	
km	RBD Oppeln	Zug Nr	2653	1713	773	1715	775	777	2655	1717	779						
0,0	Gleiwitz Hbf	146, 148 kab	17.53	18.40	19.23	20.30	20.45	22.39	22.54	23.26	23.57						
4,4	Gleiwitz Ost	...	18.05	18.51	19.34	20.41	20.56	22.50	23.01	23.36	0.08						
8,9	Makoschau	149c	...	19.42	...	21.03	22.57	...	...	0.15							
12,2	Bielschowitz	...	...	19.46	...	21.05	22.59	...	...	0.17							
15,2	Neudorf (Oberschles)	...	...	19.53	...	21.12	23.06	...	...	0.24							
18,5	Kochlowitz	148 h	...	20.04	...	21.18	23.12	...	...	0.30							
25,5	Kattowitz-Idaweiche	an	...	20.10	...	21.24	23.18	...	...	0.36							
8,5	Hindenburg Süd	ab	...	18.58	...	20.48	...	...	...	23.43							
11,4	Hindenburg Ost	an	...	19.02	...	20.52	...	...	...	23.47							

149 d Hindenburg Ost																							
Kattowitz-Idaweiche – Makoschau – Gleiwitz																							
Alle Züge 2. 3. Klasse																							
km	RBD Oppeln	Zug Nr	758	760	1704	762	2652	764	1710	766	768	1712	770	1714	772	2654	774	1716	776	778			
0,0	Hindenburg Ost	ab	...	...	...	(11.44)	...	...	15.23	...	...	16.43	...	18.39	...	...	21.30	...	...	...			
2,9	Hindenburg Süd	ab	...	...	...	(11.49)	...	...	15.28	...	...	16.48	...	18.44	...	...	21.35	...	...	...			
0,0	Kattowitz-Idaweiche	ab	8.03	...	9.20	...	12.02	...	14.20	...	...	15.52	...	17.23	...	19.20	...	20.54	...	22.38	23.50		
7,0	Kochlowitz (148 m, 1481)	...	8.14	...	9.32	...	12.13	...	14.31	...	...	16.03	...	17.34	...	19.31	...	21.04	...	22.48	0.01		
10,3	Neudorf (Oberschles)	...	8.20	...	9.38	...	12.19	...	14.37	...	...	16.09	...	17.40	...	19.37	...	21.10	...	22.53	0.07		
13,3	Bielschowitz	...	8.26	...	9.44	...	12.25	...	14.43	...	...	16.15	...	17.46	...	19.43	...	21.16	...	22.59	0.13		
16,6	Makoschau	149c	...	8.32	...	9.50	...	12.31	...	14.49	...	16.21	...	17.52	...	19.49	...	21.21	...	23.05	0.19		
21,1	Gleiwitz Ost	...	...	8.34	...	9.52	...	12.33	...	14.51	...	16.22	...	17.53	...	19.57	...	21.22	...	23.07	0.21		
25,5	Gleiwitz Hbf	...	...	8.50	...	10.00	...	11.55	...	14.59	...	15.35	...	16.54	...	18.06	...	19.50	...	21.10	...	21.42	22.15
			...	8.59	...	10.09	...	12.05	...	15.08	...	15.45	...	16.57	...	18.09	...	19.52	...	21.16	...	21.49	22.24

Eisenbahn Fahrplan Gleiwitz - Kattowitz - Idaweiche

Rozkład jazdy pociągów na linii Gleiwitz-Kattowitz-Idaweiche i z powrotem.

Feldpostkarte mit dem Bahnpoststempel Gleiwitz – Idaweiche ZUG 750 und Datum 1. Mai 1942. ²¹⁾

Kartka poczty polowej, ostemplowana datownikiem ambulansu kolejowego Gleiwitz - Idaweiche ZUG 750 z dnia 1 maja 1942 r. ²¹⁾

²¹⁾ Aus der Sammlung Ingo von Garnier

²¹⁾ Ze zbioru Ingo von Garnier

Johann Olchowik

125 Jahre Postamt in Bielschowitz 1888 - 2013

125 – lecie otwarcia Placówki Pocztovej Bielschowitz - Bielszowice 1888 - 2013

3. Teil

eines mehrteiligen Beitrages in Deutsch und Polnisch.

Teil 1 - Rundschreiben Nr. 221	vom März 2014,	S. 095
Teil 2 - Rundschreiben Nr. 222	vom Juni 2014	S. 100

Nach dem Einmarsch der Roten Armee in Bielschowitz am 27. Januar 1945 wurde der Ort erneut in *Bielszowice* umbenannt.

Am 19. Februar 1945 wurde das Postamt Bielschowitz wieder eröffnet. Die Leitung des Postamtes übernahm der ehemalige Leiter Franz Teszler. Zu Postassistenten wurden ernannt: Frau Hildegard Goralczyk, Herr Jan Małaszka und Edmund Kępa. Zum Personal gehörten die Arbeiter Herman Szeuer, Josef Bieniek und Waldemar Kuras.

Po zakończeniu wojny miejscowość Bielschowitz przemianowana została ponownie na Bielszowice.

Uruchomienie urzędu pocztowego w Bielszowicach nastąpiło 19 lutego 1945 r. Stanowisko kierownika placówki, po pięcioletniej przerwie, objął ponownie były jej przedwojenny naczelnik, Franciszek Teszler. Asystentami pocztowymi mianowano: Hildegardę Góralczykównę oraz Jana Małaszka i Edmunda Kępę. Pracownikami fizycznymi tutejszej placówki zostali: Herman Szoewer, Józef Bieniek oraz Waldemar Kuras.

Postkarte und Brief von Bielschowitz abgestempelt mit einem provisorischen Stempel Bielszowice.²²

Kartka pocztowa oraz koperta listu poleconego z nadawczym stemplem prowizorycznym Urzędu Poczтового Bielszowice.²²

22

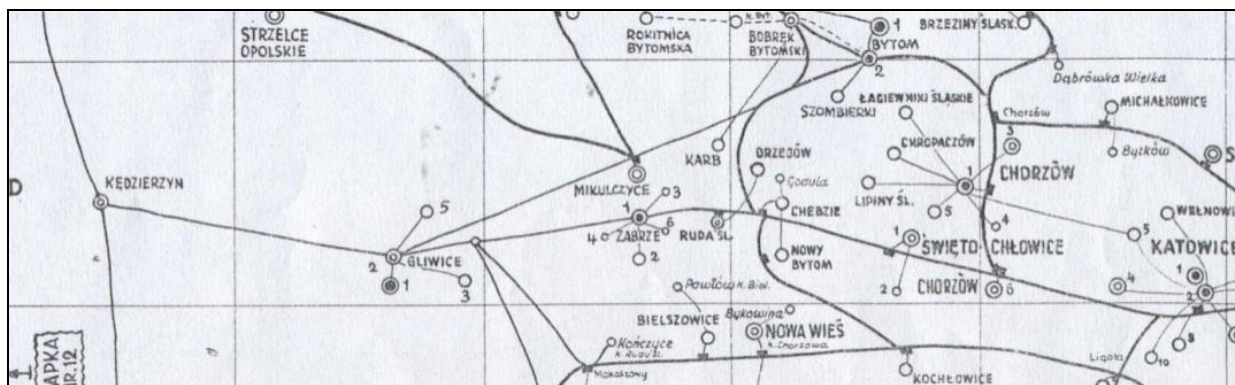
²² Aus der Sammlung Nowak, Andrzej

²² Ze zbioru Nowak, Andrzej

Nach dem II. Weltkrieg, bei der Neustrukturierung des Post- und Telegraphenwesens Polens fehlten neue Vorschriften. Man griff zurück auf die erprobten Regeln der Vorkriegszeit. Die Post, der Telephon- und Telegraphendienst begannen ihre Tätigkeiten auf der Basis von 1928 – 1939. Die Direktion, zu der auch das Postamt Bielschowitz gehörte, befand sich in Kattowitz. Im Verzeichnis für Postämter und Telekommunikation der Jahre 1945 – 1949 wird Bielschowitz als Amt für Post und Telekommunikation IV Klasse, Bielschowitz-Kattowitz, geführt.

W okresie powojennym przy odtwarzaniu struktur organizacyjnych resortu pocztowo-telekomunikacyjnego – z powodu braku nowych przepisów – sięgnięto do sprawdzonego już wzorca przedwojennych rozporządzeń. Polska Poczta, Telegraf i Telefon rozpoczęła swą działalność na tych samych zasadach, na jakich funkcjonowała w latach 1928 – 1939. Dyrekcja Okręgu Poczty i Telegrafów, której podlegała Poczta w Bielszowicach, mieściła się w Katowicach. W spisie urzędów, Agencji i Pośrednictw Pocztowo – Telekomunikacyjnych z lat 1945 – 1949 zaznaczono Urząd Pocztowo – Telekomunikacyjny IV Klasy Bielszowice – Śl. Katowice.

Fragment aus dem Atlas für innerbetriebliche Post und Eisenbahnverbindungen der Volksrepublik Polen aus dem Jahre 1946 mit eingezeichnetem Postamt Bielschowitz.

Fragment atlasu wewnętrznych połączeń pocztowych i kolejowych Rzeczypospolitej Polskiej z 1946 roku, z zaznaczonym Urzędem Pocztowym Bielszowice.

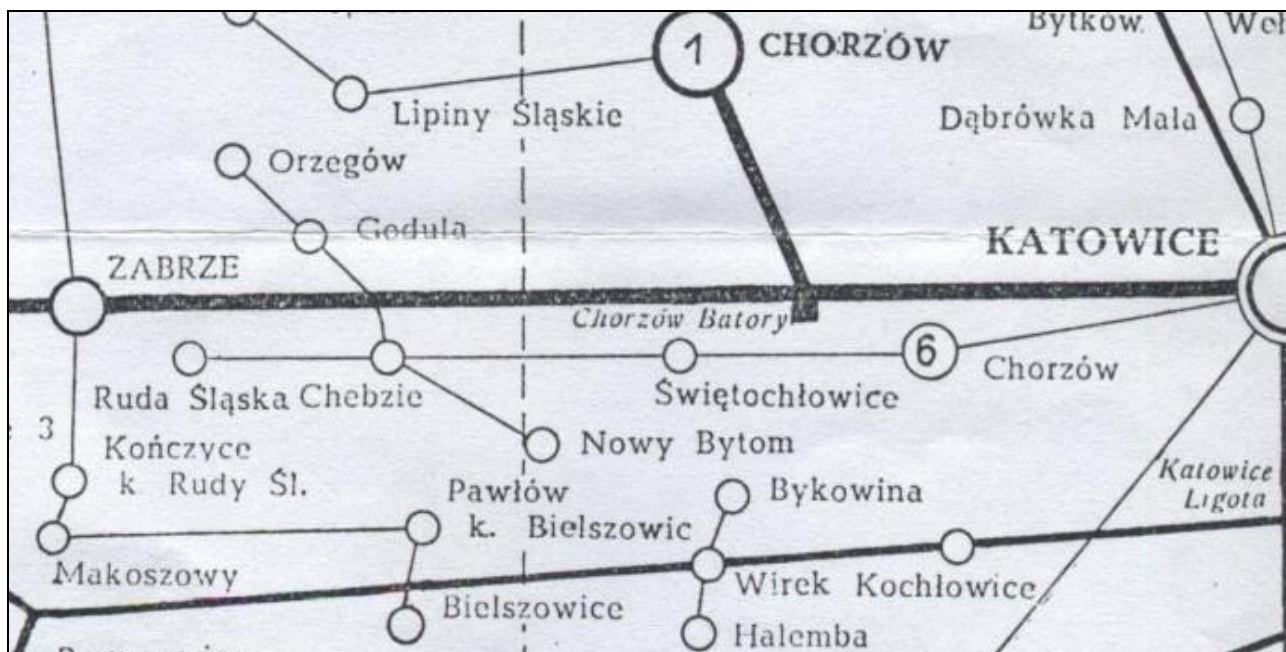

Text na wierzchu i z boku: Luftpost Brief vom 3. Juli 1947 nach Berlin entwertet mit einem Zweikreis-Stempel Bielschowitz mit dem Buchstaben a.

Przesyłka lotnicza nadana 3 lipca 1947 r. do Berlina, znaczek skasowany datownikiem dwuobrózkowym Bielszowice z wyróżnikiem literowym „a”.

Die Reform von 1950 brachte territoriale Veränderungen. Es entstanden neue Wojewodschaften. Jede Wojewodschaft hatte ihren eigenen Postbezirk.

Reforma administracyjna państwa z 1950 roku wprowadziła zasadnicze zmiany terytorialne. Utworzono nowe województwa. Każdy z okręgów poczty i telekomunikacji obejmował odąd swym zasięgiem jedno województwo, obwody pocztowo – telekomunikacyjne zaś ściśle odpowiadały granicom powiatów.

Fragment aus dem Atlas von Postverbindungen der Bahnstrecken mit Eingezeichnetem Post und Telegraphenamts Bielschowitz.

Fragment atlasu połączeń pocztowych na kolejach i traktach z zaznaczonym Urzędem Pocztowo – Telegraficznym Bielszowice z 1951 roku.

Im Jahre 1951, mit der Bildung von Kreisstädten wurde Bielschowitz dem neuen Kreis *Nowy Bytom* als *Nowy Bytom 4* (Bielschowitz) zugeordnet. Franz Teszler blieb weiter Leiter des Postamtes. Die Postämter der Stadt *Nowy Bytom* unterstanden dem Postamtsbezirk Königshütte (Chorzów), das 1954 in Amt für Kommunikation umgewandelt wurde. Mit dem 1. April 1956 wurde die Städtische Postverwaltung Königshütte gebildet, als Sammelstelle für die Dienststellen der Stadt *Nowy Bytom*.

Po utworzeniu w 1951 roku miast powiatowych, Bielszowice włączono do nowo powstałego miasta powiatowego *Nowy Bytom*, jako *Nowy Bytom 4* (Bielszowice). Naczelnikiem Urzędu Pocztowego *Nowy Bytom 4* (Bielszowice) dalej był Franciszek Teszler.

Placówki pocztowe miasta *Nowy Bytom* podlegały pod Obwodowy Urząd Pocztowy w Chorzowie, który w 1954 roku przemianowano na Powiatowy Zarząd Łączności. Z dniem 1 kwietnia 1956 roku ustanowiono Miejski Zarząd Poczty Chorzów, jako Urząd zbiorczy dla placówek pocztowych miasta *Nowy Bytom*.

Eingeschriebener Dienstbrief vom 6. Mai 1955 von Bielschowitz an das Kreisgericht in Ohlau. Die Dienstmarke wurde mit dem Einkreisstempel *Nowy Bytom 4 (Bielschowitz) b*) entwertet und dem provisorischen Stempel *Nowy Bytom 4 (Bielschowitz) b* abgestempelt.

Koperta listu służbowego poleconego, nadanego 6 maja 1955 r. do Oławy. Znaczek służbowy ostemplowany datownikiem jednoobróczkowym „Nowy Bytom 4 (Bielszowice) b”, oraz prowizoryczny stempel polecenia „Nowy Bytom 4 (Bielszowice) b.“

Seit dem 1. Juli 1957 entstanden in allen Wojewodschaften Bezirks, Post und Telegraphenämter sowie Regionale Telefon und Telegraphenämter. Mit Verfügung des Ministerrates (Amtsblatt Nr. 69/58) vom 18. November 1958 wurden die Kreisstädte Ruda und Nowy Bytom zur Stadt Ruda zusammengeschlossen. Im Verzeichnis für Post und Telekommunikation vom Februar 1959 wurden folgende Postämter genannt:

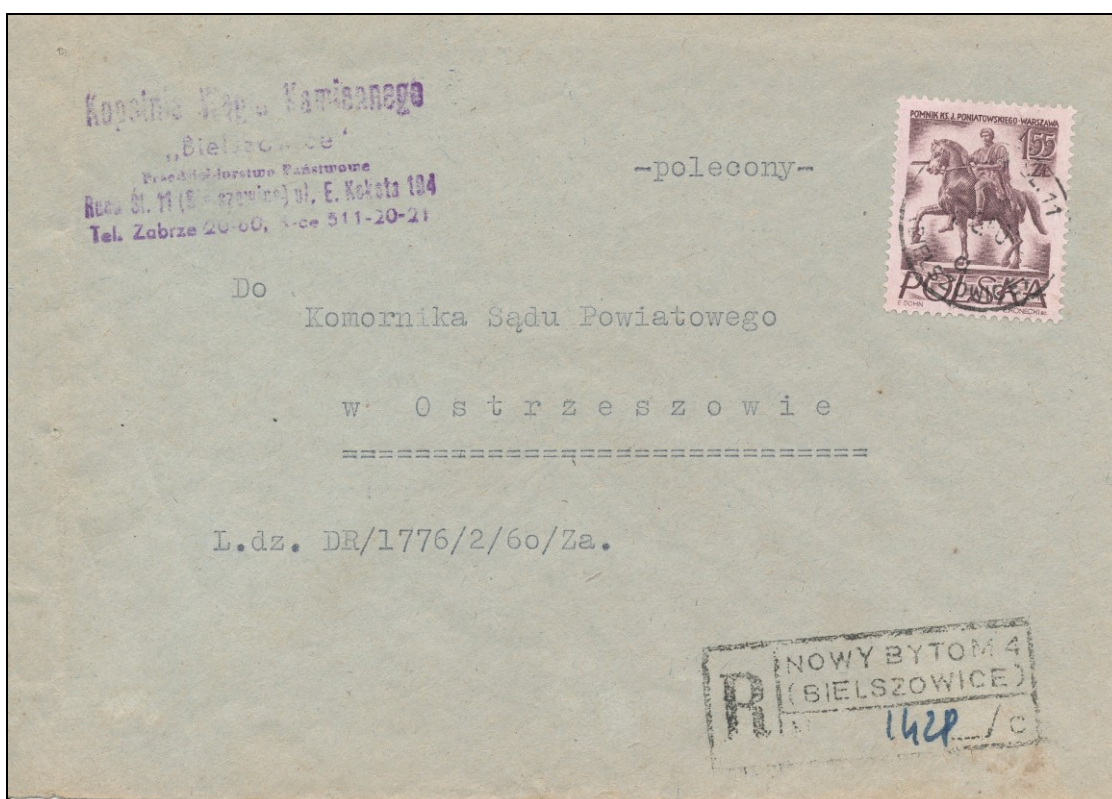
- Postamt III Klasse Ruda 1
- UPT IV Klasy Ruda Śl. 3 (Godula)
- PT IV Klasy Ruda Śl. 4 (Orzegów)
- UPT V Klasy Ruda Śl. 5 (Bykowina)
- UPT IV Klasy Ruda Śl. 6 (Halemba)
- UPT III Klasy Ruda Śl. 7 (Kochłowice)
- UPT V Klasy Ruda Śl. 8 (Chebzie)
- UPT III Klasy Ruda Śl. 9 (Nowy Bytom)
- UPT III Klasy Ruda Śl. (10 Wirek)
- UPT III Klasy Ruda Śl. 11 (Bielszowice)**

Alle Postämter von Ruda wurden vom Telephon und Paket Situationsfeld Nr. 70-34 berechnet. Übergabestelle für Postsendungen war *Bytom 2*. Die Telephon und Telegraphen Zentrale für Telegramme und Fernverbindungen befand sich in Kattowitz und Königshütte.

Od 1 lipca 1957 roku we wszystkich województwach powstały Obwodowe Urzędy Poczto-Telekomunikacyjne i Rejonowe Urzędy Telegraficzno-Telefoniczne. Rozporządzeniem Rady Ministrów (Dz. U. Nr 69/58) z 18 listopada 1958 roku miasta Ruda i Nowy Bytom, stanowiące powiaty miejskie, złączono w miasto Ruda Śląska. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959 roku. W spisie placówek pocztowo-telekomunikacyjnych z lutego 1959 roku Polska Poczta, Telegraf i Telefon wyszczególniono następujące placówki pocztowe miasta Ruda Śląska:

- UPT III Klasy Ruda Śl. 1
- UPT IV Klasy Ruda Śl. 3 (Godula)
- UPT IV Klasy Ruda Śl. 4 (Orzegów)
- UPT V Klasy Ruda Śl. 5 (Bykowina)
- UPT IV Klasy Ruda Śl. 6 (Halemba)
- UPT III Klasy Ruda Śl. 7 (Kochłowice)
- UPT V Klasy Ruda Śl. 8 (Chebzie)
- UPT III Klasy Ruda Śl. 9 (Nowy Bytom)
- UPT III Klasy Ruda Śl. (10 Wirek)
- UPT III Klasy Ruda Śl. 11 (Bielszowice)**

Wszystkie placówki pocztowe Rudy Śląskiej obliczano z pola sytuacyjnego telefonicznego i pocztowego o numerze 70-34. Punktem wymiany przesyłek był Bytom 2. Centrala telefoniczna i telegraficzna do rozmów międzymiastowych i telegramów mieściła się w Katowicach i Chorzowie.

Eingeschriebener Brief nach Ostrzeszow. Postwertzeichen entwertet mit Einkreisstempel Ruda 11 (Bielschowitz) a und provisorischem R-Stempel Nowy Bytom 4 (Bielschowitz) c.

Koperta listu poleconego, nadanego 21 marca 1960 r. do Ostrzeszowa. Znaczek ostemplowany datownikiem jednobródkowym „Ruda Śl. 11 (Bielszowice) a”, oraz prowi zoryczny stempel polecenia „Nowy Bytom 4 (Bielszowice) c.”

Die folgenden 2 Briefumschläge zeigen Entwertungen mit dem Einkreisstempel *Ruda 11 / Bielschowitz* mit den Buchstaben **A** und **F** und 2 Arten R-Zettel.

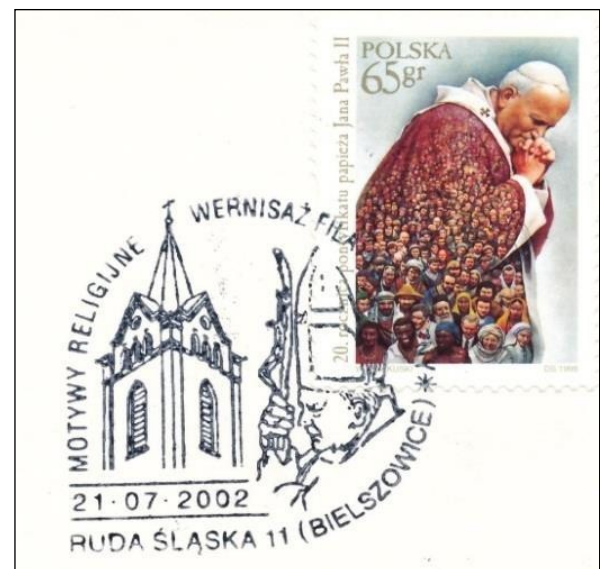
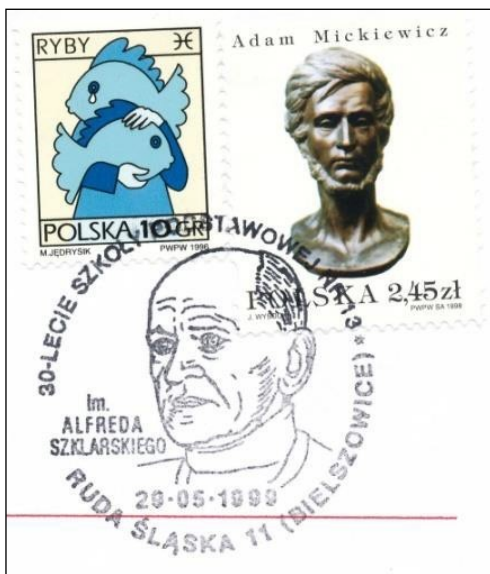
Koperty listów poleconych, ostemplowane jednoobródkowymi datownikami nadawczymi *Ruda Śląska 11 / Bielszowice*, z wyróżnikami literowymi **A** i **F** oraz dwoma typami nalepek polecenia.

Von August 1958 – 1970 war Herr Josef Bieniek Leiter des Postamtes Bielschowitz. Weitere Dienststellenleiter nach 1970 waren Kubica, Copik und Bonk. Ein Einschnitt in der Geschichte der Post war im Jahre 1991 die Trennung der Post von der Telekommunikation. In dieser Zeit leitete Frau Janina Czerny das Postamt in Bielschowitz.

Od 1 sierpnia 1958 r. funkcję naczelnika bielszowickiej poczty pełnił Józef Bieniek, pełniąc ją do 1970 r., w dalszej kolejności naczelnikami tutejszej placówki pocztowej byli: Kubica, Copik, Bonk. Ważnym rokiem w historii Poczty był rok 1991, kiedy to nastąpiło oddzielenie Poczty Polskiej od Telekomunikacji. W okresie tym stanowisko naczelnika bielszowickiej poczty pełniła Janina Czerny.

Beispiele von Sonderstempeln des Postamtes Bielschowitz.

Przykłady niektórych stempli okolicznościowych, stosowanych w Urzędzie pocztowym Bielszowice.

Seit 2012 ist Frau Aleksandra Jaworek Leiterin des Postamtes Ruda 11 (Bielschowitz). Sie ist seit 16 Jahren an dieser Dienststelle tätig. Das Postamt bedient den Stadtteil Bielschowitz.

Funkcję naczelnika Urzędu Pocztowego Ruda Śląska 11 (Bielszowice) od 2012 roku pełni pani Aleksandra Jaworek, która w tutejszym urzędzie pocztowym pracuje nieprzerwanie od 16 lat. Urząd ten aktualnie obsługuje całą dzielnicę Bielszowice.

Aktuelle Aufnahme der Bediensteten im Vorraum des Postamtes Bielschowitz.

Współczesne zdjęcie pracowników poczty w Bielszowicach, zrobione we wnętrzu placówki.

Postkarte mit dem Stempeldatum 15. April 2013, dem Tag der Eröffnung der Post in Bielschowitz vor 125 Jahren.

Kartka pocztowa z datownikiem z dnia 15.04.2013 r., czyli w 125 rocznicę powstania poczty w Bielszowicach.